SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

TEŞKİLAT
ÖZEL
SAYISI

BU SAYI İÇİN

YAZI KURULU

A. HAMDİ DİNLER
SABRİ ERYILMAZ
NURDAN ORPEN
OKTAY ZOR
KEMAL KUŞHAN
YILDIRIM ERYILMAZ
FARUK COŞKUN
GÜL BIYIKOĞLU

SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

SAHİBİ: Hüsamettin Güven

SAYI: 30/1
YIL: 3

Sorumlu müdürü: A. Hamdi Dinler

Yönetim Yeri: Gazi Paşa caddesi, Taflan Kahvesi üstü — ZONGULDAK

Yazışma adresi: P.K. 27 — ZONGULDAK

Dizgi ve Baskı: Beylan Basım ve Ciltevi
Tel: 12 52 95 Yenişehir — ANKARA

Baskı tarihi: 28. Ekim. 1970

İÇİNDEKİLER

Türkiye İşçi Partisi, özellikle son olağan büyük kongreden bu yana dağınıklık içine düşmüştür. Zonguldak il teşkilâtımız, bu dönemdeki dağınıklığa düşmeden, Parti Genel Merkeziyle bağlantılı olarak siyasi mücadelesini sürdürmüş teşkilâtlardan biridir. Benimsediğimiz derinlemesine örgütlenme ve eğitim anlayışını, kendi imkânlarımız içinde (bu imkânların zorlanması ve genişletilmesiyle) gerçekleştirmeğe çalıştık.

İşe eskinin eleştirisinden başladık. Bu eleştiriden kalkarak yaptığımız programa uygun-gerçekleştirebildiğimiz-çalışmaları parti teşkilâtlarına sunmayı görev bildik. Çünkü, önümüzdeki kongrenin, partimizin, İŞÇİ SINIFININ PARTİSİ olma yolundaki ilk adım olması gerektiğine inanıyoruz.

Amacımız:

1 — Çalışmalarımızı, teşkilâtın eleştirisine sunarak, partimizin kadrolaşma meselesine somutdan yaklaşmak.

2 — Böylece, partinin (bu anlayıştaki) Genel Merkez etrafında yeniden toplanmasına yardımcı olmak.

3 — Ve belki, parti teşkilâtlarına yararlanabilecekleri (elbet eksiğini de taşıyan) bir örnek sunmaktır.

Sömürücüye YUMRUK

GENEL GÖRÜŞÜMÜZ

«Çağımız, özü bakımından, sosyalist devrimler çağıdır. Çağımızın esas çelişmesi, sosyalizmle-kapitalizm arasındaki çelişmedir. Ve esas devrimci gücü de dünya sosyalist sistemi ve uluslararası işçi sınıfıdır» VE: «kapitalizmi yıkıp sosyalizmi kurma tarihi görevinin esas gücü, dün olduğu gibi, bugün de proletaryadır.»

Bu açıdan bakıldığında (ayrı bir yazı konusu olabilecek) ORTADOĞU DEVRİMCİ ÇEMBERİ sloganı, «çağımızı, özü bakımından milli kurtuluş hareketleri çağı ve esas çelişkinin de emperyalizmle- ezilen milletler arasındaki çelişme ve esas devrimci gücün de ezilen milletlerin geniş köylü yığınları olduğu görüşünün» bir sonucu ve yansımasıdır. Bu bakımdan geçersiz ve soyut bir slogandır.

Çağımız emperyalizminin muhtevası-niteliği değişmiştir. Bugün, emperyalizm, sömürdüğü, vesayeti altında tuttuğu ülkelerde, en gerici sınıf ve tabakalarla değil, kendisiyle bütünleşmiş bulunan yerli kapitalistler (yerli burjuvazi) ile ittifak kurmakta, daha doğrusu, içiçe, birlikte proletaryayı ve diğer emekçi sınıf ve tabakaları sömürmekte, onlar üzerindeki baskılarını sürdürmektedir.

Bu bakımdan: emperyalizm, Türkiye de feodal kalıntılarla (en gerici unsurlarla) değil, yerli burjuvazi ile bütünleşmekte ve ittifak kurmaktadır. Bunun politik üst yapıdaki görünümü ise daha açıktır. Emperyalizm Milli Nizam Partisi'nin değil, Adalet Partisinin iktidarını istemekte ve desteklemektedir. Ve hatta Adalet Partisi içinde, sağcı (Bilgiçci) gurubu de-

ğil, sanayi burjuvazisinin adamı olan Demirel ve gurubunu desteklemektedir. Emperyalizm, Türkiye'de, feodalizmin varolmasını ve yaşamasını değil, yıkılmasını ve (elbette kendi istediği biçim ve nitelikte, sıhhatsiz, dışa bağlı) kapitalist ekonominin gerçekleşmesini istemektedir. Çünkü tekelci kapitalizmin, sanayi (ve hatta sanayi ötesi) ürünlerini satın alabilecek pazarlar, feodal pazarlar değil, kapitalist pazarlardır.

Ayrıca, emperyalizm, sömürdüğü ülkelere sermaye ihraç etmekte, sermayenin bu ülkelerde satın aldığı işgücü yeni artı-değerler yaratmakta, ihraç edilen sermaye büyüyerek geri dönmektedir. Bu işleyiş içinde dahi, feodal üretim ilişkileri yıkılmakta ve kapitalist üretim ilişkileri doğmakta ve gelişmektedir.

Ve bugün, emperyalizm ile ittifak halinde bulunan Adalet Partisi iktidarının giriştiği bir seri tedbir (ücretlerin dondurulması ve sermaye birikiminin hızlanması için SENDİKALAR KANUNU, enflasyonist durumlara düşmeden yatırımları gerçekleştirebilmek için getirilen FİNANSMAN KANUNU, dış ödemeler dengesini temin ve ihracatı «özellikle sanayi ürünleri ihracatı» arttırabilmek için gerçekleştirilen DEVALÜASYON) ve alt yapı yatırımları (yol şebekesini genişletmek, elektrifikasyon ve ağır sanayi kurmak) mevcut feodal kalıntıları kökünden temizleyerek, kapitalist ekonomiye geçmeyi amaçlıyan icraatlardır. En büyük dış kredinin (216 milyon dolar) Sovyet Rusya'dan alınmasıyle temelleri atılan üçüncü Demir Çelik Sanayii (emperyalizmin izni dışında gerçekleştirileceği düşünülemiyeceğine göre -ki o zaman, emperyalizm, istemediği halde böyle bir krediyi ve kuruluşu engelliyecek kadar Türkiye'de baskı sahibi değil demektir) ve ORTAK PAZAR'a tam üye olabilme çabaları, Emperyalizmin, Türkiye'de (kendi istediği biçimde) kapitalizme geçişi desteklediğinin en somut örnekleridir.

Kapitalist ekonomiye geçiş buhranını yaşıyan bugünkü Türkiye'de sol güçlerin durumu ne olacaktır? Bu buhranı atlatmak, işçi ücretlerini dondurmak ve işçi hareketlerini durdurmak için, iktidar, her türlü zora(gerektiğinde silaha) başvurmağa kararlı olduğunu (bu durum, elbette, biraz da, içinde bulunduğu buhranın yarattığı bir saldırganlıktır) her günkü somut örneklerle göstermektedir. Ayrıca Doğu da girişilen baskı ve terör hareketleri ve sonunda bazı partililerin tutuklanması, gençlik üzerine yapılan baskılar iktidarın yolunu göstermektedir. Bu baskıların nihai ve asıl hedefi T.İ.P. dir. Egemen sınıfların iktidarları ne olursa olsun, TİP sini kapamak, üyelerini saf dışı etmek istiyeceklerdir. Bunun için ellerinden geleni yapacak ve hiç bir fırsatı kaçırmıyacaklardır.

Bu durumda biz işçi partililere düşen en büyük görev, teslimiyetçi bir politika içine düşmeden, partinin varlığını korumak için azami dikkat ve itinayı göstermektir. Parti militanlarının fire vermeden (kırılmadan) bu devreyi atlatmasını ve bu arada derinlemesine örgütlenmeyi ve kadroların eğitimini sağlamaktır.

Parti ve Teşkilâtlanma

«Parti üyeliği, parti için değil, üye olabilen için bir imtiyaz ve şereftir.»

1 — Türkiye'de sosyalist hareketin stratejik hedefinin SOSYALİST DEVRİM olduğunu kesin olarak benimsiyoruz. (Anti-emperyalist mücadele, anti-kapitalist mücadele ile birlikte, içiçe verilecektir).

2 — Bugün, sosyalist hareketin bütününü Türkiye çapında kapsıyan, yönlendiren, yöneten güçlü bir merkezi örgüte (ya da örgütlenmeye) henüz varılamamıştır.

3 — Bütün ilerici görüşleri içinde toplıyan T.İ.P. nin süreç içinde bölünmelere uğraması gayet tabii idi ve oldu. Karakterlerini açıkça ortaya koymuş teslimiyetçi ve revizyonist görüşler ile mevcut imkânlar içindeki çalışmaları inkâr eden çeşitli reaksiyoner ve anarşist, sağ ve sol bütün küçük burjuva fraksiyonlar büyük kongre sonrası, kongre kararlarına aykırı davrandıkları takdirde- ki davranacaklardır- temizlenmelidir.

4 — Mevcut objektif şartların T.İ.P. somutunda en iyi şekilde kullanılması ve imkânlardan işçi sınıfı içinde örgütlenmek hedef alınarak yararlanılması şarttır. Diğer sınıf ve tabakalara karşı tavrımız, bu esas amaca hizmet etmesi açısından değerlendirilmelidir. Sağlam ve güçlü ittifaklara ancak işçi sınıfı ile yani işçi sınıfı içinde örgütlenip kuvvet bulduktan sonra gidilebilir.

Şu halde, herşeyden evvel «sosyalist bir parti» sınıf partisi olmak zorundadır. Ve elbetteki İşçi Sınıfının partisi olmak zorundadır. TİP nin görevi budur. İşçi sınıfı içinde örgütlenmek ve «Türkiye İşçi sınıfının partisi» olmak zorundadır. Bu görev başarılama-

dığı takdirde parti, eriyip yokolmağa mahkûmdur. Bu görevi yerine getirebilmek için, eldeki kadro ve para imkânlarını esas olarak buraya dönük planlayıp eyleme sokmak birinci derecede önemlidir.

T.İ.P. somutunda, bu eylemleri amaç ve hedef alarak sapmadan çalışmalıyız. Parti, her şeyi ile, her eylemiyle, her bildirisi ve beyanıyle işçi sınıfının partisi olduğunu göstermek zorundadır. İşçi sınıfının büyük çoğunluğunu partiye kazanmak zorundadır. (üye olarak değil). Ancak o zaman varız demektir, güç'üz demektir, partiyiz demektir. Türkiye sosyalist hareketinin en zor devresini biz aşacağız. «İşçi sınıfını partiye kazanmak, daha doğrusu işçi sınıfı içinde örgütlenmek.» Mücadele ondan sonra başlıyacak.

Bu devrede (içinde bulunduğumuz dönemde), KÖYLÜLÜK hem bir dereceye kadar doyurulduğu (taban fiatlarının artması, zamlarla direk ilişkide olmaması), hem de örgütlenme yeteneğinin zayıf olmasından dolayı, bu yöndeki çalışmalarımız kısır kalmaya mahkumdur. Bize vakit kaybettirir ve asıl görevimizden uzaklaştırır. Bu saha, şimdilik, üzerinde en çok parlamenter çekişmelerin yapılacağı sahadır: A.P. içinde bulunduğu siyasi (ve ekonomik) buhranı atlatabilmek, C.H.P. oy potansiyelini arttırabilmek için köylülük üzerine bütün ağırlıklarını vereceklerdir. Milli Demokratik devrimciler ise, stratejileri gereği köylü eylemlerine gitmek zorundadırlar.

Bizim yapacağımız iş ise (TİP olarak): bugünkü imkânların kullanılması ve zorlanmasıyle işçi sınıfı içinde teşkilâtlanma çalışmasını hızlandırmak ve teşkilâtlanmaktır.

Belli bir süre geçtikten sonra, ekonominin gittikçe artacak bunalımı (sıkışması) giderek, köylülüğü (özellikle yoksul köylüleri) de zorlıyacaktır. Egemen sınıfların iktidarları, köylülüğün bunalımını (zorunlu olarak) çözümliyemiyecekleri için, köylülük yeni bir alternatif arama durumuna düşecektir. İşte o durumda, işçi sınıfı içinde örgütlenmiş parti, bu gücüyle yoksul köylüleri, yarı proleterleri ittifaka çağırabilir ve (yine de zor olmakla beraber) bu ittifakı kurabilir.

VE: önümüzdeki büyük kongrede, yeni (yukarıdaki anlayış için de) teşkilâtlanma ve hareket taktiklerini hiç değilse benimseyip, uygulamasını teşvik edici bir kadronun parti yönetimine gelmesi için çalışmamız şarttır. Görevdir.

Parti Yayınları

«Belli bir ülkede sosyalist hareket ne kadar genç ise, sosyalist olmıyan ideolojiyi yerleştirme çabalarına karşı o ölçüde çetin mücadelelere girişilmelidir.»

Bu mücadelenin en önemli silahı basın, özellikle gazetedir. Türkiye'de, gerek burjuva basınının girişmiş olduğu yoğun sağcı propagandaya ve yerleştirilmek istenen küçük burjuva ideolojisine karşı ve gerekse sosyalistlik adına yayınlanan ve daha da yayınlanacak olan sosyalizme ihanet etme ve sosyalizmi saptırma yarışına giren revizyonist ve anarşist yayınlara karşı etkin bir mücadeleyi başlatmanın ve sürdürmenin şartı, partimizin yayınları olacaktır. Kaldı ki, sosyalist bir partinin, giderek kendi basın organlarına ve propadanda araçlarına kavuşması kaçınılmaz bir zorunluluktur. Daha bugünden, Türkiye'de, mevcut basın, egemen sınıfların yanındaki yeri ni kesin olarak almış (her türlü ilericilik adına yola çıkanlar dahil), partimizi işçi ve emekçi sınıflardan tecrit etme gayretine girmiştir. Sağcıların bütün çığlıklarına rağmen T.R.T. kurumu da küçük burjuva ilericiliğinden bir adım ileri gitmiş (pek tabi olarak) değildir ve partimize karşı olumsuz bir tavır içindedir. Ayrıca, kesin devrimci (?), partiye ve partililere küfür etmekte (fiili saldırılarında olduğu gibi) en sağcı yayınları geride bırakan sözüm ona bir kısım sol yayınlar da, parti düşmanı tavırlarını sürdürmektedirler ve sürdüreceklerdir.

Böylece, partimizin işçi ve emekçi sınıflar içindeki propagandası, partililerin teorik eğitimi bir hayli zayıflamış bulunmaktadır.

Parti stratejisini savunan aylık teorik bir dergi (EMEK) ve iki bölgesel gazete (KURTULUŞ YOLU ve SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK) kendi imkânları içinde, propaganda ve bilinçlendirme, teorik silahlandırma görevlerini yapmağa çalışmaktadırlar. Birbirinden kopuk ve belli bir bütünsellikten uzak bu çalışmaların da kısır kaldığı ve yetersiz olduğu açıktır.

Sosyalist bir partinin çalışmasında, çeşitli yayınların, özellikle bölgesel gazetelerin görevi ve önemi sadece propaganda da değildir. Kendi somutumuzdan kalkarak, bir gazetenin başardığı ve başarabileceği görevleri şu noktalarda toplıyabiliriz:

1 — TEŞKİLÂT ELEMANLARININ EĞİTİMİNİ SAĞLAR:

a — yazıların hazırlanması yoluyla «teorik» eğitim,

b — gazetenin dağıtımı yoluyla «pratik» eğitim.

2 — ARAŞTIRMA YAPILMASINI SAĞLAR: gazete yazılarının hazırlanması için anket çalışmaları, işyeri ve bölge araştırmaları yapılır. Haber temini için, bölgenin çeşitli kaynaklarından bilgi toplanır.

Bir bölgesel gazete bunlardan başka:

— Gazete çalışmaları sebebiyle, teşkilât da iş bölümü, görev anlayışı ve disiplin sağlanır.

— Gazete dağıtımı sebebiyle, diğer teşkilât elemanlarıyla bir araya gelinir. Partililer arasında kaynaşma, işbirliği, görüş ufkunun genişlemesi, teorik ve pratik birlik sağlanır.

— Temsilcilikler yoluyla, teşkilâtlanma için ilk adımlar atılır. İşçi sınıfıyla organik bağlar kurulur ve kuvvetlendirilir.

— İşçilerin bölgesel, ekonomik, somut isteklerinden kalkarak, siyasi bilinç verme işi, gerçek bir temele oturtulur ve daha kolay başarı sağlanır.

— İşçilerle bağlar arttırılır. Gazeteye yazı ve mektup yazmaları sağlanır. Giderek, gazetenin anonim bir hale gelmesi, işçilerin kendi yayın organlarına ve partilerine sahip çıkması sağlanır.

PARTİMİZ, (bugün için) «işçi sınıfı içinde örgütlenme» temel hedefine varmak ve bu arada: işçi ve emekçi sınıflar içinde yoğun

propaganda çalışmaları yapmak, partimizi, düşmanlarımızın bile saygı duyacağı bir parti durumuna getirmek, kadrolarımızın teorik ve pratik bakımdan eğitimini, birbirleriyle kaynaşmasını sağlamak, ülke çapında araştırma çalışmasını başarmak için kuvvetli ve ÇOK YÖNLÜ BİR BASIN ÇALIŞMASINA GİRMEK ZORUNDADIR. Bu konuda genel olarak yapılması gereken hususlara değindikten sonra, bugünkü somutumuzdan kalkarak, bu hedeflere nasıl varabileceğimiz hususundaki öneri ve düşüncelerimizi açıklıyacağız.

Bir pratik eylem partisine yakışacak biçimde, propaganda ve bilinçlendirme çalışmalarını yürütebilmek için her şeyden evvel, partimizin bir BASIMEVİNE sahip olması gerekmektedir. Parti çizgisindeki çeşitli yayın organlarının ve parti yayınlarının masrafları böyle bir basımevini yaşatacak güçtedir. Bu konuda zorluk, basımevinin ilk kuruluş masraflarıdır. İşimizi hakkıyle görebilecek bir basımevinin maliyeti asgari 500.000 liradır. Parti bütün gücünü seferber etmeli, bütün imkânlarını kullanmalı, bütün kaynakları zorlamalı, böyle bir basımevinin kuruluş çalışmalarına şimdiden başlanılmalıdır. Bunun üzerinde önemle durulmalı, her ay binlerce liramızın dışarıya akması durdurulmalıdır. Biz bunun başarılabilecek bir iş olduğuna inanıyoruz. Kaldı ki başarmak zorundayız. Böylece: hem ilerde burjuva basın çevrelerinin yapacağı sabotajlar (yayınlarımızı son anda basmamak gibi) önlenmiş olacak, hem bir çok partilinin burada çalışması temin edilmiş olacak, hem de istediğimiz nitelik ve serilikte yayın yapma imkânları kazanılmış olacaktır.

Parti yayınlarına gelince:

1 — Aylık teorik dergi
2 — Onbeşgünlük bölgesel gazeteler
3 — Mahalli bildiriler
4 — Mesleki broşürler
5 — Kitap yayınları

1 — AYLIK TEORİK DERGİ:

Bölgesel teşkilâtlar (ya da bölgesel gazeteler) tarafından yapılan araştırma ve çalışmalar genel merkeze rapor edilecektir. Merkezde, bu bilgiler, daha geniş açıdan, Türkiye ve Dünya şartları açısından ve teorik planda değerlendirilecektir. Ayrıca genel merkezde Türkiye ve Dünya basını devamlı olarak izlenecek, olaylar, ha-

berler değerlendirilecektir. Bu çalışmalar aylık dergide yayınlanacaktır. Bu dergi, esas olarak, teşkilâtlara, teşkilâtlardaki kadrolara seslenecek, onlara yol gösterici olarak, teorik planda yetişmelerini ve eğitilmelerini sağlıyacaktır.

2 — BÖLGESEL GAZETELER:

Düzenli, istikrarlı ve önceleri onbeşgünlük, imkânlar genişlediğinde haftalık olarak .(bölgenin ihtiyacı kadar basılan) yayınlanacaktır. Bölgede özellikle işçi sınıfına ve belli bir nispetde yarı proleter unsurlara seslenecektir. Gazete için yukarıda saydığımız faydaları temin edecek, teşkilâtlara bir işlerlik ve dinamizm kazandıracak biçimde çalışması sağlanacaktır.

Bölgesel gazeteler, sosyalist potansiyelin yüksek olduğu, işçi sınıfının yoğun olduğu bölgelerde yayınlanacaktır. Mahalli kaynaklardan böyle bir kadro kurmak mümkün olmazsa, diğer teşkilâtlardan eleman takviyesi yapılacaktır.

Bu gazeteler, yapacakları araştırmaların ve aylık teorik derginin ışığı altında, bölgenin genel ve özel sorunlarını sosyalist açıdan değerlendirerek siyasi propadanda ve bilinçlendirme faaliyeti yapacaktır. Ancak partimizin bütün Türkiye de sesi «bir» olmalıdır. Bölgesel gazeteler, olayları aylık dergi açısından değerlendirmeli, onun yorumlarına inanmalı ve güvenmelidir.

3 — MAHALLİ BİLDİRİLER:

Gazetelerin çıkış aralığında meydana gelen, kısa süren(bir kaç gün, hatta bir kaç saat) partimizin sesinin duyurulması gereken bir olayda, derhal anında bildiri yayınlanmalıdır. Örneğin: bir bölgede, bir fabrikada meydana gelen bir olayda, sıcağı sıcağına, gazetenin çıkışını beklemeden bir bildiri ile derhal parti görüşü işçilere duyurulacak, yol gösterilecektir. Tabii parti militanları en ön saflarda yer alarak.

4 — MESLEKİ BROŞÜRLER:

Belli bir meslek kolundaki çalışma şartları hakkında (bölgesel farklılıkları da gösteren), belli bir meslek kolundaki işçilerin ileri sürdükleri istekler hakkında, o mesleği olumsuz olarak etkiliyen kanunlar hakkında, bu meslek kolundaki işçilerin mücadelelerinin

başlıca örnekleri hakkında bilgi veren ve diğer konularda belli bir araştırmayı kapsayan MESLEKİ BROŞÜRLER yayınlanmalıdır. Örneğin: maden işçileri hakkında, demir-çelik işçileri hakkında, orman köylüleri hakkında, sendika hakkında vb.

Bu broşürler, partililer için kılavuz olacak ve propaganda çalışmalarında uzun süre kullanılabilecektir.

5 — KİTAP YAYINLARI

Partimiz, bilimsel sosyalizmin öğrenilmesi için gerekli bilimsel kitapların, özellikle Türkiye üzerine yapılan araştırmaların, durumu değiştirmek için eylemde yol gösterici çeşitli kitapların yayınını üstlenmeli ve bu çalışmayı belli bir disiplin içinde yürütmelidir.

Bütün bu çalışmaları yönetmek üzere genel merkezde BASIN BÜROSU kurulmalıdır. Aylık dergi, mesleki broşürler ve kitap yayınları için merkezi bir yazı kurulu ve bölgesel gazete çalışmaları için bölgesel yazı kurulları teşekkül ettirilmelidir. Bu yazı kurullarına teorik bilgisi geniş olan elemanlarla birlikte, teşkilâtlardan yetişmiş militan elemanlar da girmelidir.

SONUÇ:

Parti yayınları genel olarak bu planda yürütülmelidir. Şimdiden bu yolda çalışmalara başlanmalıdır. İlk olarak, bugün sosyalist devrim mücadelemizin yayın organları bir araya gelip, bir bütün içinde çalışmalarını yürütmek üzere program yapmalıdır. Yukarıda belirtilen: aylık teorik dergi ve bölgesel gazeteler işlerliğinin sağlanmasına çalışılmalıdır. Bununla ilgili olarak, bu yayınların sorumluları bir araya gelip bu büyük görevi başarma yollarını aramalıdır. Bunu yapmamak, bölgecilik, tekkecilik ve bölücülük olacaktır. Sosyalist mücadelemiz bir bütündür. Eylem guruplarının birbirinden kopuk, birbirinden habersiz, kendi doğrultularında çalışmağa hakkı yoktur. «işçi sınıfı içinde teşkilâtlanma» temel görüşü içinde, ortak eylem planı, kollektif çalışma ve bu yolda bütün kuvvetlerin birleştirilmesi görevimizdir.

Sömürücüye YUMRUK

TABLO I.

BÖLGE	NÜFUSU	İŞ KOLU	İŞLETME Sermayesi TL.	İSTİHSAL ÇEŞİDİ	İSTİHSAL MİKTARI Ton	ÇALIŞAN İşçi Sayısı	ÇALIŞAN Me. Sayısı	ASGARİ ÜCRET TL.
Zonguldak (Merkez)	148.000	Maden	440.000.000	Taş kömürü, kok kok tozu, briket	4.683.647 T.	31.095	1.527	24.00
Ereğli	96.742	Demir-Çelik	600.000.000	Yassı Hadde Tali mah.	266.784 T. 28.597.T.	2.980		27.04
		Konserve		Konserve	150.000 kutu	25-30		
Karabük	84.457	Demir-Çelik	400.000.000	Kok Fb. Y. Fırınlar Çelikhane Haddehane Boru Fb. Sülfirik asit Süper Fosfat (ürünleri)	895.334 T. 483.227 T. 518.661 T. 414.216 T. 34.358 T. 33.725 T.	9.156	848	28.24
		Haddecilik		Yassı Hadde Yuvarlak demir		418		
		Yenice Fb. Kereste		Kereste	30.000 m³	132		
Bartın	92.152	Çimento	40.000.000	Çimento	299.520 T.	266	46	20.00
		Kereste		Kereste		277		
		Konserve		Konserve	1-2 mil. kutu	93		
Çaycuma	63.784	Seka	410.000.000	Kraft Kâğıdı Kraft selülozu	60.000 T. 60.000 T.	502	139	24.00
		Filyos Ateş-tuğla		Ateş-tuğla	28.597 T.	575	70-80	20.80
Devrek	68.537	Kereste		Kereste	50.000 m³	160	16	
Diğer Kazalar	96.471							
TOPLAM	**650.153**		**1.890.000.000**			**45.684**		**vasati: 24.01**

ZONGULDAK BÖLGESİ İŞÇİ MESELESİ

ZONGULDAK İLİNİN GENEL OLARAK EKONOMİK YAPISI

12. sayfadaki tablo Zonguldak ilinin Türkiye ekonomisinde çok büyük bir yer işgal ettiğini gösterir. Bu ekonomik yapı içerisindeki çelişkileri anlayıp, onlara göre çözüm yolları götürmedikçe sosyalist mücadelemizi güçlü olarak sürdüremeyiz.

MADEN KÖMÜRÜ HAVZASININ TARİHİ

Kapitalizmin gelişmesinde buhar kuvveti, savaş ve ticaret gemilerine tatbik edilince, taş kömürünün ekonomik önemi çok artmıştır.

XIX. asrın ilk yarısında Osmanlı Devletinde de taş kömürü tüketimi başlamış, ithalat masrafları artınca, ülke sınırları içinde de taş kömürü aramaları yapılmıştır. İlk defa 1822 de Zonguldak havzasında bulunan kömür, 1829 da ciddi olarak ele alınmış, 1848 de de vakıf sayılarak istihsale geçilmiştir.

Cumhuriyetden evvel havzada işletme faaliyetinde bulunan idareleri şöylece sıralıyabiliriz:

1848-1854 HAZİNEİ HASSA İDARESİ
1854-1855 MUVAKKAT İNGİLİZ İDARESİ
1855-1965 EMANET İDARE (İngiliz)

1865-1908 BAHRİYE İDARESİ. Bu idare sırasında 1883 den itibaren şu kapitalist şirketler kurularak havzada faaliyet göstermişlerdir.

— Karamanyan kumpanyası
— Gürcü kumpanyası

— Sarıcazadeler Maden Kömür Şirketi

— Ereğli Şirket-i osmaniyesi (Fransız kumpanyası)

1908-1914 MEŞRUTİYET DEVRİ: Bu devrede kömür idaresi Bahriye den alınarak Nafıa Nezaretine verilmiştir. Beş ay sonra Zıraat ve Ticaret Nezaretine devredilmiş, 1909 da Havza-i Fahmiye Müdüriyeti kurulmuştur.

1914-1920 BİRİNCİ DÜNYA HARBİ DEVRİ: Harp boyunca Alman yönetiminde kalan havzada sermaye hakimiyeti de Almanların eline geçmiş, fakat mütarekeden sonra Fransızlar bölgeyi işgal ederek kendi lehlerine çevirmişlerdir.

MİLLİ HÜKÜMET — CUMHURİYET DEVRİ:

1920-1925 arasında devlet, maden kömürü ekonomisinde himayeci bir politika uygulamış, 1925-1936 yıllarında vasıtalı müdahale politikası gütmüş ve havza iktisat müdürlüğü ile ocakları kontrol etmiş, havzanın bir kısım ocaklarına sahip olan İş Bankasını üretimi artırmakla görevlendirmiştir.

1936 da devlet, Fransızlardan havzayı satın alarak, Etibank'a kurdurduğu EREĞLİ KÖMÜRLERİ İŞLETMESİ (E.K.İ.) eliyle üretime başlamıştır.

1940 da yerli sermayedarlardaki ocaklarda E.K.İ. ye verilmiş, böylece idare ve mülkiyet tekeli yaratılmıştır.

1945 de genel amenajman projesi hazırlanan havza, 1957 de Etibank'dan ayrılıp TÜRKİYE KÖMÜRLER İŞLETMESİNE (T.K.İ.) bağlanmıştır.

MADEN KÖMÜRÜNÜN TÜRKİYE EKONOMİSİNDEKİ YERİ

Dışarıya bağımlı Türk ekonomisi, Devalüasyon kararından sonra yeni bir döneme girmiştir. Sanayi burjuvazisinin temsilcisi olma yolundaki iktidar, dış ticaret açığını kapatmak için, özellikle sanayi üretimini artıracak ve ihracata dönük hale getirecek tedbirler almaktadır. Bu tedbirlerin başında kurulmakta olan üçüncü, ve hazırlıkları yapılmakta olan dördüncü demir-çelik tesisleri vardır.

TABLO II

E.K.İ. DE KÖMÜR SATIŞLARI SATIŞLARI (Ton) 1969 YILI

Devlet Demir Yolları	845.380
Karabük Demir-çelik Fab.	1.270.887
Ereğli Demir-çelik Fab.	723.769
Elektrik Santralleri	394.015
Gazhaneler	157.151
Çatalağzı, Elektrik santrali	576.276
Devlet Deniz Yolları	57.366
Çimento Sanayii	63.251
Şeker Fabrikaları	26.476
Sümerbank Müesseseleri	12.734
M.K.E. Kurumu	9.688
Milli Savunma	33.064
Etibank Müesseseleri	31.954
Tekel Fabr.	37.805
Türk Vapurlarına İhrakiye	8.940
Muhtelif	170.150
Yurt Dışı	141.932
Seka	———
Şişe ve cam Fabrikaları	———
Kömür satış ve Tevzii Müessesesi	316.622
TOPLAM	4.877.460

Tablo II den anlaşılacağı gibi, kömür üretiminin yarısına yakın bir miktarı, mevcut demir-çelik sanayii tarafından emilmektedir. Üçüncü ve dördüncü demir-çelik fabrikaları işletmeye açıldığında, üretim ancak demir-çelik sanayiine yetebilecektir. Zaten şimdiden (çimento vs.) fabrikalar Fuel-oil'e geçirilmekte, buharlı makina vasıtaları, dizel ve elektrik sistemlerine aktarılmakta, kömürün ev yakıtı olarak kullanılması kısıtlanmaktadır.

Bu sıkışık durum Zonguldak daki baskıları da attıracaktır. Sanayide önemi daha çok artmış olan maden kömürünün üretimini arttırabilmek, verim nisbetini yükseltebilmek için, devlet, yani işveren çeşitli tedbirler almak zorunda kalacaktır. Havzada bir saatlik bir greve bile tahammül olunmıyacağından, işçinin ekonomik mücadelesi daha çok kısıtlanmak istenecek, işçi sınıfına siyasi bilinç taşıyacak, onları teşkilâtlandıracak olan partimize de elbette ki baskılar artacaktır. Maden işçilerinin dış dünya ile ilişkilerinin kesilmesi istenilecektir. Nitekim, daha şimdiden «toplama kampları» biçiminde, bölgenin bütün işçilerini bir araya toplıyacak olan pavyonlar yapılmakta, etrafı tel örgülerle çevrilmekte, jandarma birlikleri ve toplum polisi ile bütünleşecek olan faşizm hazırlıkları tamamlanmaktadır.

Ayrıca üretimi artırmak için, makinalaşma artacak, kalifiye elemanlar tutulup, vasıfsız işçiler azaltılacaktır. Bu durum genel bir işsizliğe sebep olacaktır.

İŞLETMENİN YAPISI

Türkiye Kömürleri İşletmesine bağlı E.K.İ. bir «İktisadi Devlet Teşekkülü» olup, çalışma makanizmasında «jandarma devlet» anlayışının kalıntılarını taşır. İşletme, faşizan bürokrasi ile yönetilmekte olup, kapitalizmin kârlılık ve verimlilik esaslarından bile uzak bir biçimde çalışmaktadır. Devlet, işletmenin zararını karşılamayı taahhüt etmiş bulunduğundan bürokrasi hiç bir sorumluluk taşımıyarak, kendi çıkarları yolunda hareket etmekte ve işçilerin haklarını almalarına engel olan etkenlerden biri olarak görünmektedir.

TABLO III. E.K.İ. DE İŞÇİLER

ÇALIŞAN İŞÇİLERİN YERİ			BÖLGEDEKİ İŞÇİ SAYISI					Müessesedeki işçi sayısı
			Armutçuk	Kozlu	Üzülmez	Karadon	m. servisleri	
ANA İstihsal	İçeri	Kazmacı	374	954	940	1218	—	3.486
		Diğerleri	1483	3664	3344	5516	—	14.007
		TOPLAM	1857	4618	4284	6734	—	17.493
	Dışarı		210	708	690	812	185	2.605
	Lavvar-Harman		42	179	188	430	—	839
	TOPLAM		2109	5505	5162	7976	185	20.937
Yardımcı istihsal			183	720	588	754	938	3.183
Yardımcı Servisler			406	477	511	788	2845	5.027
Kredili işler			339	251	359	588	241	1.778
Yevmiyeli müstahdem			147	341	357	497	858	2.200
Umumi TOPLAM			3184	7294	6977	10603	5067	33.125

NOT: 13.000 İŞÇİ MÜNAVEBELİDİR.

HAVZA İŞÇİLERİNİN YAPISI

Tablodan anlaşılacağı gibi, Zonguldak havzası işçileri iki ana bölümden teşekkül eder. (ana istihsal, yeraltı işçileridir)

1 — YER ALTI İŞÇİLERİ (Guruplu işçiler): Yarı proleterler

2 — YER ÜSTÜ İŞÇİLERİ (daimi işçiler): proleterler

YER ALTI İŞÇİLERİ: Bunların büyük çoğunluğu guruplu olarak çalışmaktadır. Gurup süresi bir ay olup: bir ay ocakta çalışan işçi, diğer ay köyünden kalmakta ve böylece köy bilincinden tamamen kurtulamamaktadır. Ancak, hiç madene gelmiyen köylülerden çok farklı bir nitelik taşımaktadırlar.

Daha çok «PRİM» alabilmek için «KESENE» usulüyle çalıştıklarından, normal vardıya (8 saatlik iş) ile bağlı kalamazlar. Çoğu zaman sekiz saatin üstünde 10, 12 hatta 16 saat çalışırlar. İşten artan zamanları uyku ve istirahata ancak kafi geldiğinden-hatta kafi gelmediğinden- iş saatleri dışındaki zamanlarını, iş yeri yakınında bulunan pavyonlarda (işçi yatakhaneleri) ve pavyonların civarında bulunan kahvehanelerde geçirirler. Çok önemli bir işleri olmadıkça şehre inmezler.

Gurup değişiminde köylerine giderler. Aldıkları bir aylık ücretle, hem çalıştığı zamanın masraflarını karşılarlar, hem de köyünde geçirdiği bir ayın masraflarını karşılarlar. Beslenme sorunu çözümlenmediğinden, daha köyüne giderken, aldığı paranın bir kısmını-veresiye yemek yediği- lokantalara yatırırlar.

Yarı proleter durumundaki bu işçiler, Zonguldak maden havzasındaki bütün işçi hareketlerinin yaratıcısı ve yürütücüsü olmuşlardır. Okuma-yazma oranları düşük olmakla beraber-genç işçilerin gelişiyle- gittikçe yükselmektedir.

Aşağıdaki tablodan görüleceği gibi, Zonguldak maden bölgesi, Türkiye'nin hemen en çok kaza olan işyeridir. Sık sık kazaya uğrayan işçiler, bu tazminatlarını işverenden alamazlar. Bu sebeple binlerce dava, avukatlarda toplanmakta ve işçilerin sırtından milyonlar kazanılmaktadır.

IV. E.K.İ. DE KAZALAR

YERİ	1965		1966		1967		1968		1969		Toplam	
	Ölü	Yaralı	Ölü	Yaralı	Ölü	Yaralı	Ölü	Yaralı	Ölü	Yaralı	Ölü	Yaralı
Ocak İçi	68	7361	59	8110	59	7663	59	7594	66	7309	311	38037
Ocak Dışı	7	1407	5	1482	6	1472	5	1239	3	1076	26	6676
TOPLAM	75	8768	64	9592	65	9135	64	8833	69	8385	337	44713

NOT : İşletme Bugüne kadar iş kazaları için 94,9 milyon TL, meslek hastalıkları için 88 milyon TL. ödemiştir. Halen aleyhine iş mahkemelerinde 23.851 dava vardır. İstenen tazminat tutarı 2,5 milyarı bulmaktadır.

MADEN İŞÇİSİ VE ALMANYA

Almanya'dan gelen maden işçisi talebinden sonra, Zonguldakdan, Almanya'ya akın eden işçiler çoğunlukla guruplu maden işçileri olmuştur. Burada az bir ücretle ve çeşitli sosyal haklardan ve iş yeri emniyetinden uzak olarak çalışan bu işçiler kurtuluşu Almanya'da aramışlardır. Elindeki bütün işçileri kaybetmek durumuyla karşılaşan işveren, iş ve işçi bulma kurumuyla yaptığı özel bir statüye dayanarak, işçinin Almanya'ya akınını şimdilik durdurmuştur. Ancak buna rağmen binlerce işçi Almanya'ya gitmek için yine sıra beklemektedir.

Almanya meselesi ters yönde sonuçlar doğurmuştur. Şöyleki: üç senedir dağıtılan Sömürücüye Yumruk gazetesini tanıyan, partiye sempati duyan işçilerin dışarıya gitmesi işçiyle olan bağlarımızı azaltmıştır. Daha önce çeşitli işçi hareketlerinde yer almış, mücadele tecrübesi olan işçiler azalmış, hatta kalmamıştır. Bunların yerini köylerden yeni gelen genç işçiler almaktadır. Ancak bu durum, her seferinde yeni bir işçiyle karşılaşmak ve mücadeleye aynı yerden başlamak gibi bir durum yaratmaktadır.

Yakın köylerden gelen yer altı işçileri daimi olarak çalışırlar. Hemen hemen en zor şartlarda çalışanlar bunlardır. Vardıyadan çıktıktan sonra bir kaç saat vasıta ile (tren veya kamyon) daha sonra yayan olarak köylerine giderler. İş ve uyku dışında (hatta uyku için bile) hiç bir vakitleri yoktur. Guruplu işçiler kadar olmamakla beraber, yine de köy bilinci taşırlar.

YER ÜSTÜ İŞÇİLERİ: Yer üstü işçileri daimi olarak çalışırlar. Şehir merkezinde veya bölge sitelerinde oturduklarından dış dünya ile devamlı temas halindedirler. Okuma-yazma oranları yüksektir. Kalifiye elemanların çoğu bunlar arasındadır.

Yine bu işçiler arasında «boş işçiler» diyebileceğimiz, torpilli işçiler çoktur. Partizan ve çıkarcı yönetimlerin sonucu hiç bir iş yapmayıp, işletmenin sırtından geçinen bir gurup işçi yaratılmıştır.

Yer üstü daimi işçileri (yer altı işçilerinin zorlaması dışında) şimdiye kadar, kendiliklerinden, hemen hiç bir işçi hareketine katılmamışlardır. Bunun sebepleri şu noktalarda toplanabilir:

1 — Yukarıda değindiğimiz gibi: bunlar arasında «boş işçiler»

çoktur. Bunlar, işçi hareketlerine daima köstek olmuş, sınıflarına ihanet etmişlerdir. Çünkü, işle, çalışmayla hiç bir ilgileri olmayıp, karşılıksız ücret alma durumundadırlar ve bu sebepten, kendilerine bu imkânı bahşeden işveren saflarında yer almaktadırlar. Üstelik bunlar, mevcut sarı sendikalarda yönetici durumuna girince, ters yönde etkileri daha da artmıştır.

2 — Dışarı işçilerinin yaş ortalaması yüksektir. Çoğunun emekliliğe ayrılmaları yaklaşmış, eski kuşak işçileridir. Yukarıda bahsettiğimiz faşist yönetimden geçmiş olduklarından (hatta fransızlar zamanında çalışmışlardır), içinde bulundukları ortamı, en mükemmel ortam kabul etmektedirler. Ayrıca emeklilikleri yaklaştığından, işten atılma korkuları fazladır.

3 — Yine bu işçilerin çoğunluğu işletmeye ait evlerde oturmaktadırlar. Bu bakımdan konut sorunuyla da işletmeye bağlıdırlar.

4 — En önemli etkenlerden biri de şehir içinde E.K.İ. dışında başka bir iş sahasının olmayışıdır. Burada işten çıkarılan işçilerin artık başka bir iş bulma imkânları yoktur ve Zonguldağı terketmeleri gerekir ki: uzun yıllar Zonguldağa yerleşmiş bir işçinin bunu göze alması çok zordur.

ZONGULDAK MADEN HAVZASINDA İŞÇİ HAREKETLERİ

(Bu konu, Zonguldak maden bölgesi üzerine hazırlanacak broşürde geniş olarak incelenecektir.)

«Türkiye işçi sınıfı tarihinin en kanlı kesidi, 10. Mart. 1965 günü sabahı, Ereğli Kömürleri İşletmesine bağlı Karadon bölgesinin GELİK ocağında, 1500 yer altı maden işçisinin ocaklara inmemekte direnmesiyle açıldı. Dört gün sonunda, Kozlu ve Karadon ocaklarında, işçilerle «devletin» güvenlik kuvvetleri karşı karşıya gelmiş, çıkan çarpışmalarda Türkiye işçi hareketinin 60 yıldanberi ilk ölüleri verilmiş, SATILMIŞ TEPE ve MEHMET ÇAVDAR adlarındaki maden işçileri jandarma kurşunlarıyla öldürülmüşlerdir.»

Bu hadiseden 1061 gün sonra 6. Şubat. 1968 de, toplu sözleşme görüşmelerinin uzatılması üzerine, maden işçisi yeniden harekete geçti ve grev üç gün devam etti.

Nihayet Haziran 1970 de, bu defa istemediği bir yönetimin iş-

başında kalması üzerine, maden işçileri, sarı sendikayı işgal etmek üzere şehir merkezine yürümüşlerdir.

Bu olaylarda, ilk bakışta göze çarpan ortak noktalar şunlardır:

1 — Maden işçileri bütün direnişlerinde, işveren ve sendikaya karşı olmuştur.

2 — Vukubulan bütün olaylar jandarma müdahalesiyle bastırılmıştır. 1968 olaylarından sonra da Kozlu bölgesine bir jandarma tugayı yerleştirilmiştir.

3 — Bütün direnişleri guruplu işçiler başlatmış ve sürdürmüştür.

4 — Yapılan mücadeleler, ekonomik mücadelelerdir.

Bütün bu direnme hareketlerinin ve sonuçlarının parti teşkilâtına etkisi büyük olmuştur. Her hareketten sonra, bir kısım parti üyesi arkadaşlarımız işlerinden atılmışlardır. Böylece işçi sınıfıyla, partimiz arasındaki bağları kuvvetlendirecek elemanlarımız azalmıştır. Bunun sonucu işçilerle organik bağ kurulması zayıflamıştır. Ayrıca bu durum (işten atılma korkusu) diğer işçilerin partimizle olan ilişkilerini zayıflatmıştır.

Ayrıca: maden işçisinin (genelinde bütün Türk işçi sınıfının) - attığımız sloganların yumuşaklığından ve gerekse partinin, işçi sınıfının partisi olma yolunda gerekli açıklığı ve dinamizmi kazanamamış olmasından dolayı- T.İ.P. güven ve bağlılığı sağlanamamıştır. Partinin ilk yıllarında attığı demokratik ve ekonomik sloganlar bütün partiler tarafından kullanılır olmuştur. İşçiler, TİP sinde değişik bir taraf bulamaz duruma düşmüşler ve eskidenberi bağlı oldukları partilerinden kopmak için bir sebep görememişlerdir.

ZONGULDAK İLİ DİĞER İŞ YERLERİ
KARABÜK-KARADENİZ EREĞLİ
(DEMİR-ÇELİK SANAYİİ)

İşçi sınıfının gelişim süreci içindeki devrimci mücadeleler açısından baktığımızda bu iki bölge farklılık gösterir.

KARABÜK: E.K.İ. hakkında söylediklerimiz bu iş yeri hakkında da geçerlidir. Bürokratik, faşist bir yönetim vardır. Fabrikada yaşlı işçiler fazladır. İşçiler şehir içinden ve civar (yakın) köylerden gel-

mektedir. Fabrika, yakın zamana kadar Türkiye'nin en fazla ücret verilen iş yerlerinden biri olmuştur. Bu durum işçilerin (ekonomik) mücadelelere girmelerini engeliyen etkenlerden biri olarak gösterilmektedir. Esasen, işçiyi her türlü eylemden uzak tutmaya çalışan, işveren yanlısı sarı sendika işçi sınıfına ihanet için elinden geleni yapmaktadır.

İlçede teşkilâtlanmış gerici bir esnaf tabakası vardır. Parti teşkilatı kurulmuşsa da uzun ömürlü olmamıştır. İlkönceleri «işçi sınıfı içinde teşkilâtlanma» bilinciyle yola çıkılmadığı için, teşkilât kadroları zayıf kalmıştır. Sonraları ise sorumsuz, bireyci davranışlarını ideolojik mücadele adıyla ortaya sürenlerin gayretiyle (?) ilçe fesih edilmiştir. Bunun üzerine ilden kuvvet kaydırılması suretiyle, ilçede çalışmalar sürdürülmeye çalışmıştır. Ancak karşı güçler, partimize en ağır darbeyi burada indirmiş, 23 arkadaşımızın 19 gün tutuklu kalmaları, esasen yeterli kadroya sahip olmıyan il teşkilâtının gücünü sarsmıştır.

KARADENİZ-EREĞLİ: Karabükten değişik bir durumu vardır. Fabrika yeni kurulmuştur. İşçilerin çoğunluğu genç ve kalifiye işçilerdir. Gerici unsurlar, yeterince teşkilâtlı değildir. Fabrika işçilerinin büyük çoğunluğu, Ereğli dışından gelmiş, mücadeleden geçmiş işçilerdir. Sarı sendikacıların devamlı olarak işçiye ihanet etmesine ve işçi hareketlerini baltalamasına rağmen, Fabrika GREV den geçmiştir. İlçe teşkilâtındaki partililerin çoğu fabrika işçisidir. Gazetemiz sömürücüye Yumruk burada da devamlı olarak dağıtılmaktadır.

FİLYOS (ATEŞ TUĞLA SANAYİİ): Üretiminin hemen tamamını sanayi alanlarına, özellikle demir — çelik sanayiine verir. Bütün işyerlerinde yapıldığı gibi, il teşkilâtımız, bu iş yerinde de mümkün olduğu kadar araştırma yapmış, doküman toplamıştır. Gazetemizde özel bir sayfa Filyos için hazırlanmış ve dağıtılmıştır. Fabrika işçisi gazete vasıtasıyle partimizle ilişkilidir. İşçilerin çok yüksek bir sendikal bilinci vardır. Grev den geçmiştir. Bağlı bulunduğu sendika, Türk-İş'in en sarı sendikalarından biridir. Ancak, kadrolarımızın azlığı, bu iş yeriyle gerekli ilişkinin kurulmasına engel olmuştur. Çalışmalarımız yeterli değildir.

ÇAYCUMA (KAĞIT FABRİKASI): Fabrikanın montaj çalışmalarına devam edilirken, il teşkilatımız gazetemizi burada dağıtmaya başlamıştır. Gazete vasıtasıyle mahalli işçinin bilinç düzeyini yükseltmek ve organik bağlar kurulmak istenmiştir. 1968 yılında fabrika da işe başlıyan yönetim kurulu üyesi arkadaşımızın etkenliği

fabrika içinde sosyalist hareketin gelişmesini sağlamıştır. Ayrıca, bu arkadaşımızın- Karabük olaylarında tutuklu kalmasıyle- iş akdinin fesih edilmesi, çalışmaları ister istemez aksatmıştır. Fakat fabrika da gazetenin dağıtımına devam edilmiştir ve edilecektir. Son sayının dağıtımında bazı hadiseler çıkmış, arkadaşlarımız, fabrika bekçileri tarafından silâhlı saldırıya uğramışlar ve haklarında «komünizm propagandası yapmaktan» dava açılmıştır.

SONUÇLAR:

Zonguldak bölgesinde yaptığımız araştırma ve eylemlerden yola çıkarak, Zonguldak bölgesi ve genel olarak bütün Türkiye'deki işçi sınıfı, partimizin durumu ve ne yapılması gerektiği hakkında şu sonuçlara varmış bulunuyoruz:

1 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, kuruluşundan bugüne kadar, egemen sınıflara kendini kabül ettirme savaşı vermiştir. Demokratik hakların genişletilmesi ve kullanılır duruma gelmesi için mücadele vermiştir. Bunun sonucunda, işçi ve emekçi sınıfların (aslında yeterli olmıyan) bazı demokratik haklarını kullanma imkânları yaratılmıştır. Hatta o kadar ki, egemen sınıflar, mevcut kanunları değiştirerek, bu hakların kullanılmasını engelliyecek duruma gelmiştir.

2 — Partimiz, kendini kabul ettirme döneminde, işçi sınıfının partisi olarak değil «kitle partisi» olarak varolmuş ve mücadelesini bu nitelik ve biçimde yürütmüştür.

3 — Partimiz, bugün, kendini kabul ettirme dönemini geride bırakmıştır. Bundan sonra partimizin hedefi işçi sınıfının partisi olmak ve işçi sınıfı içinde teşkilâtlanmakdır.

Bunun için:

a — Önce, şimdiye kadar olduğu gibi «kitle» partisi olmaktan çıkmalıyız. Bütün ezilen, sömürülen sınıf ve tabakaların partisi olmaktan çıkmalıyız. Partimizi işçi sınıfının partisi durumuna getirmeliyiz. Ancak, bunu yaparken, karşı güçleri, yanımıza, ittifakımıza alacağımız sınıf ve tabakaları, desteğini alacağımız ve destekliyeceğimiz sınıf ve tabakaları yerli yerine oturtmalı, bunun için, Türkiye'nin sınıfsal tahlilini doğru olarak yapmalıyız.

b — Sosyalist bir partinin, kadrolarının (üyelerinin) niteliğini

açık olarak belirlemeliyiz. Kitle partisi bilinciyle teşkilâtlara dolmuş, sosyalist bilinçten uzak, işçi sınıfına inanmıyan unsurları partimizden ayıklamalıyız. Unutmıyalım ki herkes, sahip olduğu bilinç ve mensup olduğu sınıf kadar devrimcidir. Zararlı unsurlar partiden temizlenmeden, partimizin doğru yolda eyleme geçmesi zordur, hatta mümkün değildir.

c — Partinin teorik yapısı ve üyelerinin niteliğinin değişmesiyle birlikte atacağı sloganlarda değişecektir. İşçi sınıfının karakterine uygun, sert sloganlar atılacaktır. İşçi sınıfının, partimize olan güveni ve inancı arttırılacaktır. (bak «teşkilatlanma» yazısı). Gücümüzün ağırlığı «işçi sınıfı» eylemlerine yöneltilecektir. Bu bakımdan, işçi sınıfı ideolojisine karşı olan ve gerici nitelik taşıyan «Küçük üreticilerin direnişlerine» katılmamız söz konusu olamaz. Bu eylemler, «oy» endişesi taşıyan kitle partilerinin eylemleri olabilir.

d — Bu nitelikleri taşıyan bir parti olarak, işçi sınıfının yoğun olduğu bölgelerde teşkilâtlanmaya önem vermeliyiz. Bu bölgelerde geniş araştırmalar yapmalıyız. «Bölgesel gazeteler, işçilerle yapılacak kapalı salon toplantıları, işçi sınıfının kendiliğinden gelme mücadeleleri içinde en ön saflarda yer almak, yol gösterici olmak» gibi çalışmalarla işçi sınıfıyla organik bağlar kurmaya çalışmalı, mevcut bağları arttırmalıyız. Özellikle en gerici sendikalarda bile çalışma imkânları aramalıyız. (uzun eleştirisi ayrı bir yazı konusu olabilecek) «İŞÇİ BİRLİĞİ» kurmak gibi, soyut, geçersiz ve yanlış eylemlere girişmemeliyiz.

EĞİTİM

Türkiye İşçi Partisi, gelişme süreci içinde, son olağanüstü kongresine kadar yaygın teşklâtlanma devresini yaşamıştır. Derinlemesine teşkilâtlanmaya önem vermemiştir. «Kitle eğitimi» diyebileceğimiz, oy almaya dayanan projaganda çalışmalarıyla parlamento havasından çıkamamıştır. Parti organlarındaki kadrolar eğitime önem vermemişlerdir. Bunun sonucu olarak da eğitim üzerine yaptıkları çalışmalarda başarı kazanamamışlardır. «TİP HABERLERİ» diye çıkartılan yayın organı, bu devrenin, teşkilâtlar arası haberleşmeyi sağlıyan ve parlementer bilinci yansıtan güzel bir örneğidir. Hele eğitim için teşkilâtlara yollanan genelgeler ve temel eğitim için hazırlanmış «TİP linin el kitabı», işçi sınıfına karşı sorumsuzca çalışan bir kadronun diğer örnekleridir. Fakir halkımızın horlanması» edebiyatından öteye bir eğitim meselesi getirilmemiştir.

Bu süreç içinde, her zaman, kitap okuma imkânları olan küçük burjuva aydınları sol yayınlarla (sosyalizm, tarih, ekonomi politik, kapitalizm, emperyalizm vb. konularında) beslenmişlerdir. Fakat bunalım felsefesiyle, burjuvanın kültürünü hatim eden küçük burjuva aydınlarının, parti içinde, eski alışkanlıklarını atmaları kolay olmaz. Nitekim, «halka inmek, halka gitmek» gibi, sosyal demokratların sloganları ile, görev yapmış olmanın mutluluğuna eren bu kadrolar, eğitim diye: okudukları kitapları işçi ve köylüye olduğu gibi aktarmaya kalktılar.

Kapitalizmin, emperyalist kültür tarlasındaki, ilerici küçük burjuvalar, (pratikten kopuk) okudukları kitaplardaki bilgileri hazmedemediklerini göstermekte gecikmediler. Çıkardıkları dergilerde, kitaplardan ezberlenmiş cümleler peşipeşine sıralandı. Marksist kuramcıların ve uygulayıcılarının genel doğru cümleleri, Türkiye'de bir çok teorisyenler (?) yarattı. Bir de «eskiler», eskidiklerini yazmaya başlayınca, tam anlamıyla (?) ideolojik mücadele ve teorik eğitim yapıldı. Yapılıyor.

«Eğitim-örgütlenme» gerekli deniyordu. Ve bu konuda «NASIL»a cevapsız, bir yığın yazı yazıldı. Yazılıyor. Okunacak kitap listeleri yayınlandı. Seminerler, ders notları hazırlandı. Büyük illerdeki teşkilâtlarda konferanslar verildi, seminerler yapıldı.

VE: Türkiye'nin ekonomik ve sosyal gelişmesi içinde, işçi sınıfının kendiliğinden olan ekonomik hareketleri ve toplumsal katlardan gelen istek hareketleri partinin önüne geçince, süratle guruplaşmalar olmaya başladı. Tabii bu arada, bir kısım küçük burjuva aydınlar sosyalizmden bıkmış ve yorulmuşlardı.

Bu genelde, kendi objektif ve subjektif şartları içinde, Zonguldak il teşkilâtı eğitimden ne anlıyor. Ne yaptı, kimlere ve nasıl uyguladı? Evvela şunu söylemek gerekir ki: son olağan ve olağanüstü kongreye kadar il teşkilâtının eğitim çalışmaları, partinin eski kadrolarının çalışmasını yansıtıyordu. Ve bunlar: «seçim çalışmaları, propaganda çalışmaları, parti içinde tüzük ve program okunmaları, kahve sohbet toplantıları vs.» idi.

«Kadroların teorik ve pratik alanında, işçi sınıfı ideolojisi açısından yetiştirilmesi EĞİTİM çalışmalarına girer».

Bu gün, halen, teşkilâtın kapısını daima açan ve görev alanlar, küçük burjuva yapılı sosyalist aydınlardır. İşçiler az olduğu gibi, teşkilâtın uyguladığı devamlı eğitim saatlerine gelmemektedirler. Ancak, teşkilâtda işçi-aydın ayrımı kesin bir şekilde kaldırılmıştır. Sosyalist aydın kadrolar, işçi sınıfına inanmış, kendini bütünüyle sosyalizme adamış «PARTİLİ olma» niteliğine varmış unsurlardır. Ve devamlı olarak bu niteliklerini geliştirme gayreti içindedirler.

Bu durumda:

1 — Teşkilâtın çalışmasını sağlıyan sosyalist aydınların, pratikten kopuk olmıyan dar biçimde «teorik» eğitimi.

2 — Partiye gelen, ekonomik mücadele içinden geçmiş, kalifiye işçilerin «sosyalist» eğitimleri,

3 — Öğrenci gençlerin, pratikten kopuk olmıyan «bilimsel sosyalizm» ve burjuva ideolojisine karşı «ideolojik» eğitimleri,

4 — Genel «konferans» eğitimleri.
yapılacaktı ve pratikten kopuk olmıyacaktı.

EĞİTİM BÜROSU ÇALIŞMALARI

Zonguldak il teşkilâtı, tespit ettiği şekilde kadroların ve gençlerin eğitimini yürütmek için bir EĞİTİM BÜROSU kurmuştur. Büro, parti kadrolarının dar biçimde teorik eğitimi için uzun vadeli

bir eğitim programı hazırlamıştır. (tablo I ve II) Ve derhal uygulamasına başlamıştır. Bu uygulamada esneklik gösterilmiş, diğer sempazitan elemanlarında derslere katılmaları sağlanmıştır.

Programın yürümesi için evvela bir KİTAPLIK kurulmuştur. Kitaplar, (İstanbul ve Ankara teşkilâtlarındaki) partililerin bağış ve satın almaları yoluyla sağlanmıştır. Ayrıca, eğitim devresinde okunacak kitaplara sahip olan (Zonguldak teşkilâtından) partililer, ellerindeki kitapları kütüphaneye vererek ihtiyacı tamamlamışlardır. Ve hazırlanmış olan «KİTAPLIK TALİMATI» ile, kitaplar, partililerin ve sempazitanların istifadesine açılmıştır.

Gerekli kitaplar sağlandıktan sonra, hazırlanan program gereğince, her haftaya bir konu ayrılmış, bunun için bir partili eleman görevlendirilmiştir. Ayrıca, eğitim toplantılarına katılacakların, bu konu ile ilgili kitapları önceden okuması zorunlu kılınmıştır. Hafta sonunda (Cumartesi günü) o haftanın konusu tartışılarak incelenmiş, bu konuyla görevli eleman tartışmayı yönetmiştir. Böylece derslerin kuru takrir usulüyle yürütülmesi önlenmeye çalışılmıştır. Ve en sıkışık anlarda dahi (bir kısım elemanların eylemde ya da hapiste olması gibi) eğitim programları aksatılmamıştır.

Eğitim Bürosu, eğitimin en olumlu bir şekilde gerçekleşmesi için, ilişkide bulunduğu İstanbul teşkilâtı elemanlarından yardımcı olmalarını istemiştir. Bu elemanlara belli konularda görev verilmiş ve kendileri hazırlanarak belirli tarihlerde Zonguldağa gelmişler, tartışmalı konferans biçiminde konularını anlatmışlardır.

Tespit edildiği şekilde, üç aylık eğitim devresinde TARİH bölümü bitirilmiştir. Şimdi «PARTİ» çalışması devresine girilmiş olup, parti hakkında teorik eğitim yapılmakta ve bununla ilgili olarak pratik çalışmalar yürütülmektedir.

EĞİTİM TABLOLARI

TABLO I
ZONGULDAK T.İ.P. TEŞKİLÂTIN GENEL EĞİTİM PROGRAMI.

18 AYLIK 1 KISIM

I DEVRE	II DEVRE	III DEVRE
TARİH **Fransız Sosyalizmi**	**EKONOMİ** **İngiliz Ekonomisi**	**FELSEFE** **Alman Felsefesi**
İnsanın Evrimi	Klasik İktisat	Klasik Felsefe
İlkel - Köleci - Feodal - Kapitalist Toplum	A. Simith - Ricardo	
Fransız İhtilali - Paris Komünü	Ekonomi Politik	Diyalektik Materyalizm
1905 Rus Devrimi		
1.7.970 - 1.10.970	1.12.970 - 1.3.971	1.3.971 - 1.6.971
→	**KAPİTAL** Marks - Engels Külliyatı	←
	1.6.971 - 3.12.971	

..........AYLIK 2 KISIM

PARTİ
LENİN KÜLLİYATI

..........AYLIK 3 KISIM

I DEVRE	II DEVRE	III DEVRE
TARİH Modern Çağda	**Ekonomi**	**Felsefe**
Sosyalizmin Gelişmesi	Sosyalist Ekonomi	Sosyalizmden Sapmalar
1917 Rus Devrimi	Keynes	
Tekelci Kapitalizm		
Emperyalizm		
Çin Devrimi		
Doğu Avrupa Ülkeleri		
Halk Savaşları		

..........AYLIK 4 KISIM

I DEVRE	II DEVRE	III DEVRE
TÜRKİYE TARİHİ	**TÜRKİYE EKONOMİSİ**	**TÜRKİYE'DE SOSYALİZM**
Osmanlı Tarihi Meşrutiyet Devri Kurtuluş Savaşı Cumhuriyet Devri 1950 — 1960 1960 dan bu yana	Osmanlı Ekonomisi Cumhuriyet Ekonomisi Bugünkü Ekonomi	İşçi Sınıfının ve Sosyalist Hareketin Gelişmesi T.İ.P.

——→ TOPLUMUN YAPISI ←——

KİTAP OKUMADA UYGULANACAK METOD

I — ÜRETİM TARZI :

A — Üretim güçlerinin gelişimi
— üretim güçlerinin en gelişmiş biçimi
— daha ileri üretim tarzına uygun belirtiler:
— teknolojik seviye — ekonomik kategoriler
—insanın durumu
— iş araçlarının durumu
B — Üretim ilişkileri
— iş bölümü
— mülkiyet ilişkileri
— iktidarın sınıf muhtevası
— toprağın durumu
— hukuk
— din, kültür
— sınıfların analizi
— hakim çelişki (hangi sınıflar esas olarak mücadele ediyorlar.
— diğer sınıfların bu mücadeledeki yer alış biçimleri

II — MÜCADELE BİÇİMLERİ

— devrimin gerçekleşme biçimi
— dışardan gelen etkiler.

EĞİTİMİN UYGULANIŞI :

1 — Dersler yazılı olarak (10 nüsha) hazırlanacak. Ve en az üç gün evvel eğitim bürosuna verilecek.

2 — Dersler banta alınacak.

3 — Dersi yöneten (o konunun konferansçısı), bantı dinliyecek, notlarıyle karşılaştıracak, gerekli çalışmalarını yapıp (bir ay içinde) son şeklini vererek, eğitim bürosuna teslim edecek.

4 — Eğitim bürosu, gerekli ve uygun görürse bu notları broşür halinde yayınlıyacak.

TABLO II. I DEVRE EĞİTİM PROGRAMI

KONULAR	Konferansçı	TEMEL KİTAPLAR	YARDIMCI KİTAPLAR
İnsanın Oluşumu Müddet 1 Hafta	Faruk Coşkun	İnsanın Türeyişi	Türlerin Kökeni
İlkel Toplum Müddet 1 Hafta	Oktay Zor	İlkel Toplum Köleci Toplum Feodal Toplum	Ailenin - Özel Mülkiyetin Devletin Kökeni
Köleci Toplum Müddet 1 Hafta	Oktay Zor		Kapitalizm Öncesi Ekonomik Şekiller
Feodal Toplum Müddet 2 Hafta	A. Hamdi Dinler		Almanya'da Köylü Savaşları Feodalizmden Kapitalizme Geçiş

Kapitalist Toplum Müddet 1 Hafta	Kemal Kuşhan	Kapitalist Toplum	
Fransa İhtilâli Müddet 1 Hafta	Vasıf Köksal	100 Soruda Fransa İhtilâli	Fransa İhtilâli
Paris Komünü Müddet 1 Hafta	Gül Bıyıkoğlu	Paris Komünü	Fransada Sınıf Mücadeleleri Brümer
1905 Rus Devrimi Müddet 1 Hafta	Aydın Meriç	100 Soruda Ekim İhtilâli	

T.İ.P. Zonguldak İl Teşkilâtı bu programı aynen uygulamıştır.

GENÇLERİN EĞİTİMİ

Uzun vadeli eğitim programına geçilmeden evvel, partiye ve Sömürücüye Yumruk gazetesine gelen gençlerin eğitimi için bir program dahilinde çalışma yapılmıştır. (Sosyalizm-felsefe-ekonomi politik ve tarih olmak üzere) dört ana konu üzerinden dersler verilmiştir. Her konuyu, parti kadrosundan bir eleman hazırlamış ve anlatmıştır. Yapılan bu eğitim çalışmalarından şu sonuçlar çıkarılmıştır:

1 — Eğitim, hareketsiz, sadece kulağa hitap eder olmamalıdır.

2 — Eğitmen, konuya hakim olmıyan bir tavırla ders anlatmamalıdır.

3 — Bol bol, toplumsal yaşayıştan örnekler verilmelidir.

4 — Vaka metodu ile ders konusunun anlatılması daha faydalı olmaktadır.

5 — Tanınmamış (bilinmiyen) kelimeler kullanılmamalıdır. Kullanılırsa açıklık getirilmelidir.

6 — Şemalar kullanılmalı, ancak bunlar, okunaksız ve mekanik olmamalıdır.

7 — Ders konularının bilgi kaynağı verilmeli (bibliyografya), Dile dikkat edilmelidir.

8 — Ders sırasında not aldırılmalı, eğitime katılanlara sorular sorulmalı, ders konularının özetleri önceden yazılı olarak dağıtılarak okunması sağlanmalıdır.

9 — Muntazam kitap okutulmalıdır. İlk önceleri devrimci romanlarla okuma alışkanlığı ve heyecan kazandırmalı, giderek bilimsel sosyalizmin temel kitapları verilmelidir.

10 — Dersin sonunda, dersin tamamı tartışılmalı. Katılanlara, parti teşkilatının sorumluları tarafından, eğitimin pratikle yürütülmesini amaçlıyarak, gelecek derse kadar veya belli bir zamana kadar, asgari yapılabilecek görevler verilmeli, hedef gösterilmeli, elemanın kendine güveni arttırılmalı, kendi evrimi sağlanmalıdır. (mesela çevresinin sınıfsal gözlemi ve raporu gibi) .

KONFERANS ÇALIŞMALARI

Özel şartları değerlendiren eğitim bürosu, belirli konularda ihtisas ve bilgi sahibi olan kimselere ve aktüel konuların aydınlatılması için partililere «konferanslar» verilmiştir.

1 — Ekonomi tahsil etmiş bir arkadaşa «AZ GELİŞMİŞ ÜLKELERDE KALKINMA MESELESİ»

2 — ATTF genel sekreteri tarafından «ALMANYA, ALMANYA'DAKİ TÜRK İŞÇİLERİ VE SOSYALİST MÜCADELE»

3 — Partili bir eleman tarafından «DEVALÜASYON»

konularında konferanslar verilmiştir.

BÖLGESEL GAZETE VE EĞİTİM

Zonguldak teşkilâtında eğitim meselesi, özellikle, partinin yayın organı bölgesel gazete «SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK»un, maden işçisine dağıtılmaya başlanmasından itibaren çözümlenmeye, somutlaşmaya başlamıştır. Gazetenin hazırlanması ve dağıtımı, eğitim çalışmaları için somut bir örnek olmuştur. Çünkü, kadrolar gazeteye yazı yazıp, işçiye dağıttığında Teori ve pratik yapma imkânı kazanıyorlar. Böylece teşkilâtın niteliği değişiyor ve sağlamlaşıyor.

Gazete yazılarının soyut olmasının nekadar anlamsız kaçtığı pratikte görüldüğünden «eğitim niteliğinde olan gazete hazırlanması işi», sosyalist bilgilerin, işçiye aktarılırken, işçinin kendi somut meselelerinden hareket edilmesi gerektiğini, işçinin ancak kendi somut mücadelesinde sosyalizmin temel bilgilerini yoğurabileceğini, bunun sonucu: işçi sınıfının bilinçli öncülerinin partiye gelebileceğini, kadrolara gösteriyor ve öğretiyordu.

Çalışmalarımız ve deneylerimiz göstermiştir ki: işçi sınıfının yoğun olduğu bölgelerde, kadrolaşma, teşkilâtlanma meselesinin yanında, EĞİTİM vasıtası olarak da BÖLGESEL GAZETELERİN YAYINLANMASI ŞARTTIR.

ARAŞTIRMA

Türkiye'nin Kapitalist üretim tarzı içinde olduğunu biliyoruz. Gün geçtikçe gelişen Kapitalizm, toplumumuzun yapısını devamlı olarak değiştirmektedir. Gerek sanayide gerek tarımda dışa bağımlılık artmış, dış ticaret muvazenesi iyice bozulmuştur. 1962 de sanayinin milli gelirdeki payı 8 milyarken 1966 da 15 milyara çıkmıştır. Bu hızlı artış bile, köylerden şehirlere gelenlerin istihdamını karşılayamamaktadır.

Türk toplumunun devamlı gelişmekte olan bu durumu, Sosyalistlerin yürüteceği mücadele taktiklerine yeni unsurlar getirmenin gerekliliğini ortaya koymuştur. 9 senelik geçmişi olan Partimiz, o zamanki şartlar içinde yazılan «Programın» dar çerçevesinden kurtulamamıştır. Türkiye'nin durumunu çok kaba şartlar içinde anlatan program zamanla eskimiş ihtiyaca kâfi gelmemeğe başlamıştır. Türk toplumunun yapısını anlatabilmek için kısa yollardan gidilmiş, burjuvaların yazdığı birkaç rakkamla iş geçiştirilmiştir.

Parti üyeleri, programdaki sloganları işlemeye başlayınca oldukça karşılık görmüşlerdir. Ancak genel terimler içinde geçerli olan bu sloganlar yersel bölgelerde, o bölgenin durumu iyice bilinmediğinden karışıklıklara sebep olmuştur. Ayrıca, Partimizin kitle partisi niteliği göstermesi İşçi Sınıfı içersinde sert sloganların atılmasını engellemiştir. Bu durum, İşçi Sınıfı içindeki en devrimcilerin Partiye gelişini önlemiştir.

Zamanla, demokratik sloganlarla sosyalist sloganların iç içe oluşu nedeniyle, partimizin genel sloganları başka partiler tarafından da kullanılmaya başlamıştır.

T.İ.P. in yöneticileri, Partimiz mücadele ederken, bir yandanda toplum yapısının incelenmesi gereğini unutmuşlardır. Her genelgede, yuvarlak cümlelerle durumun izah edileceğini zannetmişlerdir. Parti teşkilâtları ise bu durumda, uyarıcılık görevini yapmamışlardır. Bu güne kadar Parti içi ve dışı Üniversite çevrelerinin kapalı odalarda yaptıkları çalışmalar, somut araştırmalardan çok, noksan ve yanlış istatistiklere dayalı, durumu izah etme gayretlerinden öteye geçmemiştir. *Bizim istediğimiz ise, durumu değiştirmek için yapılacak mücadeleye ışık tutacak araştırmaların yapılmasıdır.*

Şimdiye kadar Genel Merkezle bütünlük içinde hiç bir Parti teşkilâtı, kendi bölgesinin araştırmasını yapmamıştır. Türk toplumunun yapısı «Sosyalist görüş» açısından Parti teşkilâtları tarafından ARAŞTIRILIR. Bunun başka türlüsü olamaz.

Genel merkezle müşterek yürütülen araştırmalar, gerek genel merkezde gerek il merkezlerinde değerlendirilir. İl merkezlerinde yapılan araştırmalar, yapılacak çalışmaların yolunu çizer. Genel Merkez ise, bütün il teşkilâtlarından alınan bilgilerle kendi çalışmalarına ışık tutar. İllerdeki eylemleri, genel ve özel araştırmalar arasındaki bağıntıyı kurarak, denetler. Bu, Partinin İşçi Sınıfını yönetmesi ve yoksul köylüleri kendi saflarına çekebilmesinin gereklerindendir.

Bölgemizdeki bütün olayların, iç bağlarını yakalamak mecburiyetindeyiz. Teorimizle pratiğimiz arasında bağ kurmak zorundayız. Bölgemizin sınıfsal yapısını ortaya koyacağız. Kendimizi, bölgenin toplumsal yapısından ayrı düşünemeyiz. Toplumdan koptuğumuz takdirde, teoriyi ne kadar bilirsek bilelim eylemlerimiz hatalı olur. Bütün bu durumlarda yapılacak en önemli iş ARAŞTIRMA yapmaktır. Araştırma yapılmadığı takdirde, Parti belirli eylem programları yapamaz. Ve yönünü şaşırmış, dümeni kopmuş gemi gibi yalpalar. Bunun için her teşkilât Anketler yapmayı amaç bilmelidir. «Araştırma yapılmayan yerde söylenecek söz yoktur.»

ARAŞTIRMALAR NASIL YAPILACAK?

Partimizin, İşçi Sınıfının Partisi olması gerektiği göz önüne alınarak, hazırlanacak ANKETLERLE, araştırmalar iki türlü yapılacaktır.

1. İşçi Sınıfı içindeki araştırmalar:

A. Sanayi Bölgelerinde,
B. Ziraat Bölgelerinde, olup buradaki anketler:

a. Fabrikanın veya Kapitalist Çiftliklerin niceliksel ve niteliksel durumlarını,

b. İşçilerin çalışma şartlarını,
c. İşçilerin sosyo ekonomik durumlarını, vermelidir.

Anketlerin neticesinde, üretilen malların nasıl tüketim sahasına girdiği, Emperyalizmin Türkiye'deki durumu. Kapitalizmin Tür-

ki'yede gelişmesi ortaya çıkacak ve İşçilerin her bölgedeki durumları öğrenilecek, çalışmalarımızda faydalı olacaktır. Ve yandaş teşkilâtlar içindeki tutumumuzada yön verecektir.

2. Köylülük içindeki araştırmalar:

A. Yoksul Köylüler,

B. Orta Köylüler, içinde olup, buradaki anketlerde:

a. Köylerin genel durumlarını,

b. Köylülerin sosyo ekonomik yaşayışlarını, vermelidir.

Hazırlanacak anketlerde en önemli şey, ihtiyaç ve isteklerin tesbit edilerek, onları mücadeleye sevkedecek unsurların araştırılması olmalıdır.

Anketlerin hazırlanmasında Genel Merkezle yapılacak olan temaslar, yararlı olacaktır. Anketler neticesi il teşkilâtlarınca 6 aylık veya 1 senelik belirli eylem programları hazırlanmalıdır. Genel Merkeze gönderilen bu çalışmalar, Partinin bütünlüğü içinde yeniden gözden geçirildikten sonra, uygulanmak üzere İl teşkilâtlarına geri gönderilmelidir. (Anketleri bölgelerde uygulayacakların, muhakkak Parti elemanları olması şarttır.)

Bu anketler ve eylemler sonunda, Genel Merkezin Türk toplumunun yapısını ve gelişmesini çok iyi bilmesi sağlanmış olur.

ARAŞTIRMA İLE İLGİLİ ÇALIŞMALARIMIZ.

Zonguldak T.İ.P. İl Teşkilâtı bütün bunları göz önüne alarak araştırmalara çok önem vermiştir.

1970 Temmuz ayında imzalanan Toplu Sözleşmeden evvel, Maden İşçisinin ekonomik isteklerini öğrenmek için Anketler hazırlandı. Bin anket Kozlu Bölgesinde, Maden İşçisine taksi (T) zarflarla dağıtıldı. Ayrıca, toplu sözleşmeden istenecek hakların neler olduğunu ihtiva eden sorular (ayni bölgede) Maden İşçilerine, yapılan «Kapalı Salon Toplantısında» Partimiz elemanlar tarafından soruldu.»

Alınan ve postadan gelen cevapların değerlendirilmesiyle hazırlanan gazete (Sömürücüye Yumruk) İşçilere dağıtılmış ve İşçiler arasında çok ilgi görmüştür. Çünkü istek ihtiyaçlarından kalkılmıştır.

Sarı Sendikacıların Zonguldak bölgesinde hakim olması sebebiyle, Partimiz İşçilerin ekonomik yönüyle de bütün gücüyle ilgilenmiştir. Toplu Sözleşmeden sonra, yapılan yeni bir anketle Maden İşçilerinin toplu sözleşme hakkındaki fikirleri alınmıştır. Halen, toplu sözleşmenin uygulanmıyan maddeleri ve işçilere verilmeyen haklar tespit edilmektedir.

(Bundan evvelki Karabük Demir Çelik İşçilerinin toplu sözleşmesi sırasında, anketsiz yaptığımız çalışmalar çok yanlış olmuştur.)

1970 ikinci 6 aylık eylem programında yer alan çalışmalarımızın bir kısmını teşkil eden, «Orman Eyleminde» de, Orman Köylerinin ve Orman İşçilerinin durumunu tesbit edebilmek için bundan evvelki çalışmalardan istifade edilerek Anketler hazırlanmıştır. Yapılan eylem sırasında 200 Orman Köylüsüne sorulan sualler bize birçok bilgiler kazandırmıştır. Bunları ayrıca kısa ve öz olarak gazetede (Sömürücüye Yumruk Orman Özel Sayısı) neşrettik. Orman meselesinin önemi üzerinde, bütün teşkilâtları uyarmaya gayret ediyoruz.'

Şüphesiz bütün bunlar yeter derecede değildir. Ama bu biçim çalışmanın başlangıcında olup, hatalarımız olsada bunları düzeltme peşindeyiz. Çoğu zaman sorulan suallerin eksik olarak hazırlandığı eylem sırasında ortaya çıkmaktadır. Bunlar hemen not edilmekte, Parti içindeki çalışmalarda sualler tamamlanmaktadır.

Ayrıca, «büyük fabrikaları» inceleyebilmek için bir anket hazırlanmıştır. Ancak, Filyos'da yaptığımız çalışmalarda bu anketin birçok eksiklikleri görülmüştür. Halen, bu anket üzerinde eksikliklerini tamamlamak için çalışmaktayız.

Yine, İşçilerin tek tek durumunu tesbit edebilmek için hazırlanmış anketimiz mevcutsada, bu anketi geniş olarak uygulamak mümkün olamamıştır. Fakat bu konuda da ferdi çalışmalar yapılmaktadır.

ARŞİVLEME İLE İLGİLİ ÇALIŞMALARIMIZ.

İl Teşkilâtı bölge sorunlarına olduğu kadar, Yurt ve Dünya sorunlarına da gerekli ehemmiyeti vermiştir.

Birbirlerinden kopmaz bağlarla bağlı olan bu konular için, Ge-

nel Merkezdeki faaliyetsizliği göz önüne alarak, Gazete ve dergiler takip olunarak, (konulara havi) dosyalar arşivlenmiştir.

Arşivlenen dosyalar şunlardır:

1. Emperyalizm dosyası.
2. İşçi dosyası.
3. Türkiye'de sol hareketler dosyası.
4. Parti dosyası.
5. İlçelerin dosyası.
6. İktisat dosyası.
7. Demir Çelik dosyası. (Genel, Karabük, Ereğli, İskenderun.)
8. Maden dosyası.
9. Orman dosyası
10. Araştırma dosyası.
11. Eğitim dosyası.
12. Hukuk dosyası.
13. Sömürücüye Yumruk gazetesi dosyası.

Bütün bu çalışmalar eylemlerimize ışık tutmaktadır.

Araştırmaların öneminin bütün teşkilâtlar tarafından anlaşılacağı ve bu konuda yapılacak çalışmaların Genel Merkeze ışık tutacağı, kanısındayız.

HAPİSHANE İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİMİZ.

Eylemler sonucu hapishaneye giren teşkilât elemanlarının verdikleri raporlar değerlendirilmiştir. (Yapılan her eylem sonucu, elemanların Partiye rapor vermesi mecburidir.) «Hapishaneye girmenin büyük devrimcilik olduğunu ilân eden küçük burjuva unsurlar yanılmaktadır. Hapishane, insanın bilincini yozlaştırmaktadır. Lüzumsuz hapishaneye girmek zararlıdır.»

Hapishane hakkındaki geniş çalışmalar bize, «deklase sınıfın hiç birşeye yaramayacağını, icap ederse karşı devrimci saflarda yer alabileceklerini» doğrulamıştır. Ve ayrıca, hapishaneye girecek elemanların ihtiyaçlarını gidermek için iki çantanın hazırlanmasını gerekli kılmıştır.

TÜRKİYE'DE ORMAN MESELESİ

Türkiye'de geçerli strateji, Sosyalist Devrim Stratejisidir. Bu stratejinin esası, İşçi Sınıfının yoksul köylülerle (az topraklı köylüler ve yarı proleter unsurlar) birlikte iktidara geçmesidir. Diğer emekçi sınıf ve tabakaların da desteği alınabilir ama iktidarda söz ve pay sahibi edilemezler.

O halde yapılacak ilk iş, İşçi Sınıfı içinde teşkilâtlanmaktır. Ancak, Türkiye'de İşçi Sınıfı içinde yer alan «Tarım İşçilerini» de göz önüne almak zorundayız. Sayıları 377 bin olan Tarım İşçileri içinde teşkilâtlanmak, herhalde onlara «Toprak Reformu» sloganı atmakla olmayacaktır. Tarım İşçisine «Toprak» verileceğini söylemek, en büyük hatadır. Sosyalist Mücadeleye ihanettir. Yapılan yanlışları düzeltmemiz gerekir. Evet, Tarım İşçilerini teşkilâtlandırmak zordur. Ama sanayileşmemiş bölgelerde Parti teşkilâtlarının esas görevi de bu olmalıdır. Atılacak sloganlar «emek sermaye çelişkisini» ortaya koymalıdır.

Kapitalist üretim ilişkileri içindeki Türkiye'de yarı proleterleri burjuvaziye karşı Sosyalist harekete çekmek gereklidir. Türkiye'de mevsimlik İşçi diye adlandırılan bu kitle büyük bir yekün tutmaktadır. Yarı Proleter unsurların kaynağı bütün sahil boyunca yayılmış dağ ve orman köyleridir.

İşte şimdiye kadar ihmâl edilmiş olan Orman Köylüleri teşkilâtlanmaya en elverişli köylülerdir.

T.İ.P. İl Teşkilâtı olarak, Türkiye İşçi Sınıfının görüş açısından bölgelerin araştırmasını yapmadan, eylemlere girişmenin yanlış olduğunu gördük. Kendi bölgemizde köylü meselesini inceledik. Zonguldak zengin bir ORMAN bölgesidir. İşçi sınıfının müttefiki yoksul köylüler içinde, Orman Köylüsü en önemli yeri almaktadır. Bugün İşçi Sınıfına müttefik kazanmak istiyorsak Türkiye çapında Orman Köylülerini teşkilâtlandırmamız gereklidir. Genel durumla özel durumu bağlayabilmek için Türkiye'deki orman durumunu inceledik.

TABLO I. TÜRKİYEDEKİ ORMAN KÖYLERİNİN DURUMU

Orman İçi		Orman Kenarı		Orman'a		Orman Köylerinin Toplamı		Türkiye'deki Köyler	
Adet	Nüfus	Adet	Nüfus	Adet	Nüfus	Adet	Nüfus	Adet	Nüfus
8997	4.280.385	6725	3.633.236	6853	3.672827	22575	11586438	35638	20.585604

TABLO II. TÜRKİYEDEKİ ORMAN SAHALARI (HEKTAR)

Baltalık ve Bozuk Baltalık	Koru ve Bozuk Koru	Orman Sahalarının Toplam alanı	Türkiye'nin alanı
8.828.690	9.444.503	18.273.193	78.058.000

TABLO III. ORMANLARIMIZDAN ELDE EDİLEN VE EDİLECEK OLAN SANAYİ ODUNU SENELERE GÖRE (m^3)

1950	1967	1968	1972	1977	1980	1982
703.125	3.787.771	4.307.801	6.300.000	10.300.000	12.600.000	14.600.000

Çoğunlukla dağ köyleri olarak nitelendirdiğimiz bu yerlerde Milli gelirden en az pay alan «Yoksul Köylüler» oturmaktadır. Bu alanlardaki orman köylerinde aile başına düşen gelir 2500 Tl.yi geçmez. Yeni yapılan planlara göre, Orman sahaları 10.584.000 hektardan 18.273.193 hektara çıkmıştır.

Koruluk ve bozuk koruluk olan orman sahalarından hektar başına yılda ortalama 2 M3 verim alınacağı hesap edilmektedir. Bu verimin % 70'i sanayi odunudur.

3 numaralı tablodan da anlaşılacağı gibi devamlı olarak istihsal artmaktadır. Halen elde edilen istihsal normal elde edilebilecek üretimin 1/3 dir. Gerisi ziyan olmaktadır.

Türkiye ormanlarından 1982 yılında elde edilecek 14,6 milyon M3 (Kabuksuz) yuvarlak sanayi odunundan; 13,6 Milyon M3 yerli ihtiyaç için kullanılacak, 1 milyon M3 de dışarıya ihraç edilecektir. Bu ihraç muhtemelen Ortak Pazar ülkelerine olacaktır.

Türkiye'de dış ticaret daima açık vermiştir. Türkiye'nin dışarıya ihraç ettiği mallar sayılıdır. «Talep elâstikiyeti» bakımından «İhraç Mallarımızın» artması pek mümkün gözükmemektedir. Ayrıca, devamlı olarak artan ithâlatımız neticesinde «döviz» ihtiyacımız gün geçtikçe artmaktadır. Yabancı memleketler, bilhassa Avrupa memleketleri «ham madde ihtiyaçlarını gidermek için» ihraç mallarımızın kendilerine satılmasını tavsiye edip istemektedirler. Yakın bir gelecekte Ortak Pazar üyesi olacağımızıda düşünürsek, «Orman Ürünlerimizin» Ormanı yeterli olmayan, devamlı açık veren Avrupa Ülkeleri için nekadar önem taşıdığını görürüz. İktidarın ise kafasında tek şey vardır. Ne olursa olsun dışarıya mal satalım. İşte bu düşünce, Ormanlarımızın sonunu nereye götürülebileceğini rahatlıkla anlama fırsatı vermektedir, bizlere. (Bu konuda hazırlamakta olduğumuz geniş inceleme yazısını yakında yayınlayacağız.)

ORMAN ÇALIŞMALARI.

T.İ.P. Zonguldak İl teşkilâtının 1970 ikinci 6 aylık çalışma programının önemli bir kısmı «ORMAN KÖYLERİNDE ve İŞYERLERİNDE» yapılan çalışmaları kapsar. (Geçen seneki çalışmalarımız sonucu, Genel Merkeze verilen raporla birlikte, Radyoda yapılan seçim konuşmalarında, Orman Meselesine yer verilmesi istenilmişse de, bu husus dikkate alınmamıştır.)

Bu çalışmaların amacı:

1. Orman Köylülerinin durumunu tesbit etmek için, araştırma.
2. Orman Köylüleriyle yakın ilişkiler kurmak.
3. Orman Köylülerine siyasi bilinç vermek.
4. Sömürücüye Yumruk gazetesini tanıtmak ve gazete için röportaj yapmak.

Bunun için, T.İ.P. Zonguldak üyeleri arasında bir toplantı yapıldı. 1970 yılı Orman Çalışmalarına yol gösterecek, 1969 yaz dönemi çalışmalarıydı. 1969 Yılı Orman Çalışmaları: Ulus Bölgesinde yapılan araştırmalar, dağıtılan bildiriler, yapıştırılan afişler ve nihai olarak «Orman Mitinginden» ibaretti. Afişlerde, atılan sloganların durumu somut bir biçimde ortaya koyduğu, fakat bildirilerde «Kooperatifleşme» olarak gösterilen çözüm yolunun yanlışlığı, tesbit edilmiştir.

Bunun üzerine, yapılan parti içi çalışmalarda teşkilâtlanma için doğru çözüm yolunun «Sendikalaşma» olabileceği görülmüştür.

Bütün bunların sonucu, İl teşkilâtı 2,5 ayda gerçekleşecek bir «Orman Eylemi» saptamıştır. Ve üç safhada kullanılacak gerekler şöyle tesbit edilmiştir.

PROPAGANDA:

1. Orman köylüsünün durumunu izah eden bir afiş. (Eskiden yapılan afiş yeterli görülmüş ve bunun kullanılabileceğine karar verilmiştir.)

2. Orman köylüsünün teşkilâtlanma problemine çözüm getiren bir afiş. (Yeni olarak hazırlanmıştır.)

3. Geçen seneki bilgilerle hazırlanacak bir bildiri.

4. Sömürücüye Yumruk gazetesini tanıtmak için bir afiş.

5. Son safhada elde edilecek bilgilerle hazırlanacak, Sömürücüye Yumruk Orman Özel Sayısı.

ARAŞTIRMA:

1. Araştırma için anketlerin hazırlanması.
   a. Köyün genel durumu.
   b. Orman köylüsünün durumu.

2. Türkiye'deki Ormancılığın durumu için, çeşitli kitapların okunması, istatistiklerin tetkiki, tanıdık kimselerle temasa geçilmesi.

RÖPORTAJ:

1. Fotoğraf ve teyp makinalarının hazırlanması.

EYLEM için seçilen bölge, Zonguldak'da Ormancılığın en yoğun olduğu; Ulus'un Kumluca, Bartın'ın Kozcağız, Karabük'ün Yenice nahiyeleri ve aralarında kalan sahadır.

Bu eylemde çalışacak bütün arkadaşlara bundan evvel elde edilen bilgiler aktarılmıştır. Eylemin üç safhasının planı aşağıya çıkarılmıştır.

BİRİNCİ SAFHA: Bölge hakkında ön bilgiler almak. (Vazifelendirilen iki eleman, kesim yapılan maktalara gidip ulaşım şartlarını tesbit etmiş. Orman köylüleriyle ilk ilişkileri kurmuş. Ve önceden hazırlanan anketlerin noksan taraflarını çıkarmıştır.)

İKİNCİ SAFHA: Kesim ve çekim yerlerinde afişleme yapmak, bildiri dağıtmak ve Ormanda (Maktada) köylülerle beraber kalmak. (Bu safhadaki çalışmalar üç ayrı ekip halinde yürütülmüş, afişleme yapılmış, bildiriler dağıtılmış ve yeni anketlerle, röportaj, yapılmıştır. Ayrıca nahiye pazarlarında da bildiriler dağıtılarak, afişleme yapılmıştır.)

ÜÇÜNCÜ SAFHA: Yapılan çalışmaların sonunda, Sömürücüye Yumruk Gazetesini özel sayı olarak çıkarmak. Maktalarda ve nahiye pazarlarında dağıtmak. Sendika kurmak için ilk hazırlıklara girmek. Ayrıca, gazeteyi Orman bölgelerindeki T.İ.P. teşkilâtlarına göndermek, memleket çapında yaymak. (Sömürücüye Yumruk Orman Özel sayısı 2000 adet basılmış. Tesbit edilen makta ve nahiye pazarlarında dağıtılmış. Orman köylüsü adreslerine 300 adet postalanmış. Ayrıca Partimizin bütün teşkilâtlarına yollanılmıştır.)

ÇALIŞMA BİÇİMİ:

Ekipler nahiyelerde afişleme yapmış bildiriler dağıtmıştır. Tomruk kamyonlarıyla maktalara çıkılmış, afişler ağaçlara asılmış bildiriler dağıtılmıştır. Orman köylüleriyle anketler yapılmış ilişkiler kurulmuş, adresler tesbit edilmiştir. Ayrıca Röportajlar yapılmış, resimler çekilmiş, konuşmalar banda alınmıştır. Geceleri maktalardaki sayvanlarda yatılmış, kamyonların gitmediği yerlere yürüyerek gidilmiştir. Bu arada afişlerde atılan sloganların doğru olduğu tesbit edilmiştir.

Bu eylemde:

a. 100 adet eski, 300 yeni Orman Afişi ve 300 adet de Sömürücüye Yumruk afişi, yapıştırılmıştır.

b. 1000 adet bildiri dağıtılarak, 200 Orman Köylüsüyle anket yapılmıştır.

Üç hafta süren eylemi 9 kişi yürütmüş. Köylülerle aramızda herhangi bir çelişme olmamış bilakis bize çok yardımcı olmuşlardır. Afiş ve Bildirileri köylerine götürmek için istemişlerdir. Ancak, Nahiyelerde Esnaf ve Bürokrasi ile yer yer çatışmalar olmuştur.

ELEŞTİRİLER:

İlk safhada yeterli araştırma yapılmadığı, gidilecek yollar ve mesafelerinin tam tesbit edilemediği gibi nerelerde vasıta bulunup nerelerde yürümek icap edeceği, hususunun eksik olduğu görülmüştür. Zaman, 20 Haziran ilâ 10 Temmuz olarak tesbit edilmeliydi ve program daha detaylı hazırlanmalıydı.

Ekiplerin hatalarını şöyle sıralayabiliriz:

a. Eyleme katılan elemanlar aralarındaki çelişkileri en az eylem süresince kesmeli.

b. Herkesle her konunun konuşulamıyacağı bilinmeli, iç tartışmalara girilmemeli, eylem içinde eleştiri yapılmayarak bu süre zarfında katı disiplin anlayışıyla hareket edilmeli.

c. Eylemi yürütecek eleman önceden titizlikle seçilmeli ve ekip teşkilinde bu yöneticinin fikri sorulmalı.

d. Elemanlar kendilerine verilen görevleri, kendilerince yeter gördükleri yerde kesmemeli. (Meselâ, anket yapma işi yeterince olmamış ayni cevaplar geliyor gerekçesiyle az anket yapılmıştır.)

e. Elemanlar, eylem sırasında ellerindeki malzemeye gerekli titizliği göstermeliler.

ÇIKAN NETİCELER:

a. Hareket genel olarak amacına varmıştır.

b. Bildiride yazılanlar ve afişte atılan sloganlar doğrudur.

c. Sigorta meselesi daha canlı olmasına rağmen, uzun vadede örgütlenme açısından düşünülürse Sendika meselesine ağırlık vermek daha uygundur.

d. Bölgesel liderler bulunarak, derhal Sendikalaşma çalışmaları yapılmalıdır.

e. Yarı proleter olan Orman Köylüleri, Sınıfsal niteliklerinden dolayı kendilerini yönetecek güç aramaktadırlar.

f. Toprak değil İş istemektedirler.

g. İşçi sınıfının en yakın müttefiki Orman köylüleridir. (Onlarla daha sıkı ilişkiye girmeliyiz.)

Anlaşılacağı gibi, Türkiye'de Orman Meselesi Sosyalist Mücadelemiz için çok önemlidir.

Sömürücüye Yumruk Gazetesi

«Bir gazetenin görevi, yalnızca düşünceleri yaymak, politik eğitimi sağlamak, politik birlikler kurmakla da sınırlı değildir. Gazete, yalnızca bir kollektif propagandist ve kollektif uyarıcı değil, aynı zamanda da, bir kollektif örgütcüdür. (LENİN)»

Sömürücüye Yumruk, Bölgesel bir gazetedir. Zonguldak maden işçisinin sosyalist yayın organıdır. 4. Ekim. 1967 tarihindenberi aşağıdaki amaçla çıkmaktadır. «Yapılan sosyo-ekonomik araştırmaların ışığı altında bölgenin genel ve özel sorunlarını sosyalist mücadele açısından incelemek. Siyasi propaganda ve bilinçlendirme faaliyetlerini sürdürmek. Kurulacak temsilcilikler yoluyla teşkilâtlanma çalışması yapmak. Ve yine temsilcilikler vasıtasıyle sosyo-ekonomik araştırmalar yapmak.»

Gazetenin çıkarılması için yapılması gereken işler ne idi?

Teşkilât elemanları bu konuda aşağıdaki dört temel sorun üzerinden hareket etmiştir:

1 — Gerekli mali kaynakların temin edilmesi
2 — Yazıların hazırlanması
3 — Gazetenin basılması
4 — Gazenin dağıtılması.

1 — GEREKLİ MALİ KAYNAKLARIN TEMİN EDİLMESİ:

a— Teşkilât üyelerinin aylık aidatları, bağışları
b — Diğer teşkilâtlar vasıtasıyle sağlanan abone ve bağışlar.
c — Tek, tek işçiler tarafından yollanan paralar.

Bu imkânlarla, gazetenin ay da bir çıkartılması sağlanmaktadır. Esasta, gazete 15 günde bir çıkarılmak üzere yayına girmiştir. Gazetenin baskısı normal 6000 adettir. Önemli görülen sayıların baskısı 10.000 adet olmuştur. Son seçim sayısı 20.000 adet olmuştur.

Sömürücüye Yumrukda mâli yönden varılmak istenilen amaç: «En kısa bir süreç içinde gazeteyi mâli yönden mümkün olduğu kadar anonim duruma getirmektir. Gazeteyi, işçilerin desteklediği ve finanse ettiği bir duruma getirmektir.» Ve bir gazetenin, ger-

çek anlamda işçilerin organı olmasının en büyük göstergesi de budur.

2 — YAZILARIN HAZIRLANMASI:

Gazetenin ilk çıkış devresinde (teşkilât üyelerinin bu konuda pratikteki noksanlıkları nedeniyle) bir yazı kurulu yoktu. Sonradan gazetenin hazırlanması ve çıkarılması için bir YAZI KURULU kurulmuştur.

YAZILAR:

a — Yazı kurulu tarafından, yazı kurulunun görevlendireceği elemanlar tarafından ve kendiliğinden yazı veren elemanlar tarafından hazırlanır.

b — Yazı kurulu, yazıları basıp basmamakta ve istediği şekilde değiştirmekte tam yetkilidir.

c — Gazetenin her sayısında, bölgenin aktüel baş çelişmesini ortaya çıkarmak ve bu konuya ağırlık vermek yolu tutulur.

d — Gazetede genellikle bölgenin, ağır sanayi işyerlerine ait (özellikle maden) genel ve özel konular ve orman köylülerinin meseleleri incelenir.

e — Haberler, günlük büyük gazeteler, mahalli gazeteler, basına aksetmemiş veya yalnış aksetmiş olaylar değerlendirilerek yayınlanır.

Bugüne kadar çıkan sayılarda:

— parti çalışmalarına yer verilerek, zaman zaman gerekli çağırılarda bulunulmuştur. (İŞÇİLERE)

— sadece ekonomik mücadele içinde kalınmıyarak gazeteye politik yön verilmiştir. Parti tanıtılarak, geniş kitlelere mal edilmeye çalışılmıştır.

— Gazete, özelikle 27. ci sayısından itibaren, bütünlük içinde, özel sayılar durumuna geçmiştir.

— Gazete de işçi mektuplarının yayınlanmasına önem verilmiştir.

— Bu arada, bazı bölgelerde temsilcilikler kurulmuş ve kendilerine gazetenin muhabirlik kartı verilmiştir.

Gazete yazıları esas olarak dört ana konu etrafında toplanmaktadır.

A — İŞÇİ SINIFI
B — KÖYLÜ MESELELERİ (orman köylüsü, madenci köylü)
C — ANTİ-EMPERYALİST
D — HABERLER (politik haberler)

İşçi sınıfı için şu bölümler öngörülmüştür:

a — sendika
b — hukuk-kanun-devlet
c — mücadele biçimleri
d — Yaşama şartları
e — Politik yorum, bilgi ve haberler.

Bu «KÖŞELER» kalın çerçeveli olarak yayınlanmıştır. Bu konularda yazı hazırlanması için (zonguldak içi ve dışından) bazı elemanlar görevlendirilmiş ve yazı kuruluna karşı sorumlu kılınmışlardır.

Bu konularda hazırlanan yazıların şu niteliği taşımalarına dikkat edilmiştir:

a — hedef gösterici
b — teşkilâtlanmayı hedef alarak yol gösterici
c — objektif durum içindeki azami sertliliği ve güçlülüğü muhafaza ederek ajitasyon görevinin yerine getirilmesi.

d — Mahalli durumların yanında «genel olayların da» bütünsellik sağlanarak yansıtılması.

e — her yeni olayın, işçinin, köylünün öğrenmek ihtiyacında olduğu unutulmaksızın anında yansıtılması.

f — Yazıların «TELGRAF YAZAR GİBİ» kısa ve açık olması.

Ve gazetenin genel olarak yazılarında ve tekniğinde aşağıdaki satırlar daima dikkate alınmıştır:

«Hepimiz şu cümleleri bir kanun, sosyalizmin temel kanunu, temel bir kuralı bilelim. Yazarken ya da konuşurken sizi anlaması, size inanması ve sizi izlemesi gereken işçi ve köylüleri düşünün. KENDİSİ İÇİN YAZDIĞINIZ, kendisi için konuştuğunuz İNSANLARI UNUTMAYIN. (Dimitrov)»

3 — GAZETENİN BASILMASI:

Sömürücüye Yumruk, yazılarında olduğu gibi, baskısında da 26. sayısından sonra yeni bir devreye girmiştir. 26. sayıya kadar gazete Zonguldak da ve küçük ebad da basılmıştır. Bu devredeki baskılar, imkânlar kısıtlı olduğundan, teknik bakımdan fazla temiz olmuyor, kelimelerdeki dizgi hataları sık sık görülüyordu. Klişe imkânı olmadığından resim az basılıyordu-Resimsiz sayıların çıktığı olmuştur-Baskının temiz olmayışı, resmin az bulunması etki derecesini düşürüyordu.

Gazetenin her sayısının dağıtımından sonra, yazıların ve dağıtımın eleştirisi için yapılan toplantılarda getirilen öneriler, maden işçilerinin toplu sözleşme öncesi durum ve isteklerinin tespiti için yapılan anket çalışmaları gazetenin yeni bir biçim ve nitelik almasını zorunlu kılmıştır. İstanbul ve Ankara temsilciliklerinin kurulmasıyla klişe yaptırma imkânları sağlanmış ve olay mahallinde, özellikle maden bölgelerinde çekilen resimlerin basılması çoğalmıştır. Bol resimli olarak çıkan gazete, daha etkili olup, okunmayı kolaylaştırmıştır. Ve bilhassa bölge işçisinin sorunlarıyla ve kendiyle ilgili resimleri görmesi, gazetenin aranmasına ve işçiler tarafından sahip çıkılmasına etken olmuştur.

27 nci sayıdan itibaren bir kişinin sorumluluğunda gazete İstanbul ve Ankara matbaalarında basılmağa başlanmıştır. İstanbul ve Ankara matbaalarının teknik imkânları gazetenin baskısını daha temiz, yanlışsız ve firesiz olmasını sağlamıştır.

4 — GAZETENİN DAĞITILMASI:

Gazete işçilere (özellikle maden işçilerine) parasız olarak dağıtılmaktadır. Seçim sayısı ve Orman özel sayısı gibi sayılar ise, ilçe ve kasabalarda da dağıtılmıştır. Bu arada afişleme çalışmaları da yapılarak gazetenin daha geniş yığınlar tarafından tanınmasına ve bağ kurulmasına çalışılmıştır.

Gazetenin dağıtımında bir çok saldırı ve baskılar olmuştur. (bak demokratik haklar yazısı) Bu yıldırma çabaları sosyalist mücadele içinde her zaman görülen ve bilinen olağan baskı ve hücumlardır,

Dağıtımda partili arkadaşlar (Zonguldak, İstanbul ve Ankara teşkilâtlarından) görev alır. Sempatizanlar da mümkün olduğu kadar bu eyleme katılır.

GAZETENİN VARMASI GEREKEN PRATİK HEDEFLER:

Gazete çalışmaları, teşkilât elemanlarının birliğini, disiplinini, kolektif çalışmasını sağlamaktadır. Teşkilâtı canlı olarak ayakta tutmakta ve teşkilâta işlerlik kazandırmaktadır.

Sömürücüye Yumruk'un varması gereken üç ana hedef vardır:

1 — Gazete, bütün Zonguldak ili işçileri tarafından bilinen, okunan ve aranan bir gazete olmalıdır. Gazete devrimci niteliği ile kendini bütün işçilere kabul ettirmiş olmalıdır.

2 — Gazetenin yaşamasına ve çıkmasının faydasına ve zorunluluğuna işçilerin büyük bir kısmı inanmış hale gelmelidir. Ve bu gazetenin yaşaması için maddi yardımda (gazeteyi parayla satın alması veya gazeteye bağışta bulunması) bulunmaya başlamış olmalıdırlar.

3 — İşçiler gazeteyi kendileri dağıtmaya başlamalıdırlar.
Sömürücüye Yumruk ancak bu duruma geldikten sonra gerçekten devrimci bir gazete vasfı kazanmış olacaktır.

DEMOKRATİK HAKLAR MÜCADELESİ

«Hak verilmez, alınır»

Demokratik hakların genişletilmesi: İşçi sınıfının siyasi mücadelesinin gelişebilmesi için gerekli ortamın yaratılmasıdır.

Burjuvazi, kendi sınıfsal egemenliğini sürdürmek, sermayenin gelişme özgürlüğünü arttırmak için bir takım kanunlar çıkarır. Bu kanunlar genel kavramları içinde (kağıt üzerinde) ve emekçi sınıflara da açıktır. Bunun içindir ki burjuvazi «herkes kanun karşısında eşittir» sloganını atmak zorunda kalmıştır. Ancak, egemen sınıfların-bu kanunların-kendine yarayan kısmını alıp, işçi ve emekçi sınıflara kullandırmamak gayreti vardır. İster ki: çıkardığı kanunlar, attığı sloganlar kendi sınıfı için geçerli olsun, diğer sınıf ve tabakalar için kağıt üzerinde kalsın.

İşçi ve emekçi sınıflar verdikleri mücadelelerle, kağıt üzerinde bırakılmak istenen haklarını elde ederler. İşçi sınıfı siyasi mücadelesini daha kolay yürütebilmek için, bu hakların somutlaşıp, uygulanmasını sağlamak zorundadır. İşte, Demokratik haklar mücadelesi, bu hakları kazanma, daha kolay mücadele edebilme ortamını yaratma mücadelesidir. Ve bu mücadele: Mevcut kanunların işçi ve emekçi sınıflar lehine tam tamına uygulanması, işçi sınıfının mücadelesini engelliyen ve kısıtlıyan kanun maddelerinin değiştirilmesi ve işçi sınıfına daha fazla ekonomik ve sosyal haklar tanıyan yeni kanunlar çıkarılması için yapılacak mücadeleyi kapsamalıdır.

T.İ.P. 1961 Anayasasının getirdiği bir çok hakların işçi ve emekçi sınıflar yararına genişletilmesi, kullanılır hâle gelmesi için sekiz yıllık bir mücadele vermiştir. Nitekim, bu mücadele sonunda, aynı kanunların tatbiki değişmiş, on sene evvel suç sayılan bir yazı veya konuşma bugün, günlük lisana girmiştir. Ve parti, sosyalist bir parti olarak, kendini egemen sınıflara kabul ettirmiştir. Bizler, bugün, evvelce yapılan bu mücadelelerin yarattığı bir genişlik içinde çalışıyor ve demokratik hakların daha da genişletilmesi için savaşıyoruz.

ZONGULDAK'ın DURUMU

Zonguldak, Türkiye de, işçi hareketlerine karşı ilk kahpe kurşunların atıldığı bir ildir. Ve ötedenberi, sol hareketlere karşı bas-

kılar düzenli ve yoğun bir şekilde sürdürülmektedir. Zonguldak da, bu baskıların yoğun oluşu ve gevşemeden devamında tek bir işverenin varlığı büyük bir etkendir. Egemen sınıfların iktidarları, Zonguldak ilinde (iktisadi devlet teşekkülleriyle) patronluk yapmakta ve güçlerini kendi patron çıkarları için seferber etmektedir.

Zonguldak (merkez ilçe), tarihi bakımdan oldukça yeni kurulmuş bir sanayi şehridir. Kökleşmiş ve yoğun bir esnaf tabakasına sahip değildir. Bu bakımdan teşkilâtlı bir sağ güç mevcut değildir. Bize yapılan saldırılar, egemen sınıf iktidarının iki baskı kanalından ve onların uşaklığını yapanlardan gelmektedir. Şöyleki:

1 — İşveren (E.K.İ.)
2 — Polis
3 — Sarı sendikacılar

Oysa Zonguldak'ın Karabük, Safranbolu, Bartın gibi kazaları için aynı şey söylenemez. Buralarda sağcı ideoloji teşkilâtlı olarak faaliyet göstermektedir. Örneğin Milli Nizam Partisi yalnız Karabük ilçesinde teşkilât kurmuştur. Nitekim, Karabük'de bize yapılan saldırılara özellikle esnaf en önde ve teşkilâtlı olarak katılmıştır.

Bizim il teşkilâtı olarak yapmaya çalıştığımız ve halen güçlendirerek devam ettiğimiz çaba, bu baskıları kırmak ve işçi sınıfına siyasi bilinç aktarma işleminde demokratik hakları sonuna kadar kullanabilmektir. Anayasa da mevcut demokratik hakların kullanılır hale gelmesi, eylemlerimizi yürütebilmek ve kadrolara rahat çalışma imkânı yaratabilmek için gereklidir.

BU DÖNEMDE (Zonguldak ilinde) YAPILAN BASKI VE SALDIRILAR

Şurası açıktır ki: DEMOKRATİK HAKLARIN GELİŞTİRİLMESİ VE KULLANILABİLME İMKÂNININ ÇOĞALMASI GÜCÜMÜZLE DOĞRU ORANTILIDIR.

Maden işçisinin 1968 grevlerinden önce, partinin faal işçi üyesi fazlaydı. Grevlerden sonra bir kısım işçilerin işten çıkarılmış, tutuklanmış ve hakkında dava açılmış olması, üyelerin Zonguldak'ı terketmesine ya da partiden istifa etmesine sebep olmuştur.

O devrede Genel Merkez bu durumla yeterince ilgilenmemiş ve il teşkilâtı bir duraklama devresinden sonra kendi güçleri ile ve daha da bilenmiş olarak mücadeleye girmiş ve gerilemeksizin bu güne kadar gelmiştir. Şunlar yapılmıştır bu devrede:

Evvela bir HUKUK BÜROSU kurulmuştur.

1968 grevleri sebebiyle partili ve partisiz işçiler aleyhine açılmış olan davalar üstlenilmiş, partinin gücü ve desteği gösterilmiştir. Bu davaların çoğunluğu beraatle sonuçlanmış olmasına rağmen, işveren (EKİ) tarafından bütün işçilerin iş akitleri tazminatsız olarak fesih edilmiştir.

Bu arada, Sömürücüye Yumruk GREV sayısı toplattırılmış, dağıtanlar ve sorumlu müdürü hakkında dava açılmıştır. Ancak mahkeme sonunda hepsi beraat etmiş ve toplantıdan gazeteler geri alınmıştır.

KONGRELER

İl teşkilâtının 1968 ve 1970 kongrelerinde yapılan konuşmalardan dolayı dava ve tahkikatlar açılmış olup, bunlar devam etmektedir.

EYLEMLER

1969 yazında ilimiz Ulus ilçesinde ORMAN eylemi yapılmıştır. Bu eylemde bildiri dağıtılmış, afişleme yapılmış ve bir orman mitingi tertiplenmiştir. Bu eylem için, Ulus savcılığınca açılan dava devam etmektedir.

1969 yazında, şehir içinde 6. filo hakkında bildiri dağıtmaktan üç üyemiz hakkında açılan dava, beraatle sonuçlanmıştır.

1970 de, Amerikan emperyalizminin propagandası için ilimizde Güney Vietnam-Türk Dostluk Derneği kurulmuş ve bu vesileyle bir sergi açılmıştır. İl teşkilâtı, olayı protesto için derhal bir bildiri bastırmış ve şehir içinde dağıtmıştır. Daha sonra demokratik devrimcilerin eylem önerisi kabul edilmişse de miting yapılamamıştır. Serginin tahribi ve çelengin yakılmasından dolayı iki parti üyesi ve bir Dev-Genç elemanı hakkında açılan dava hukuk bürosu tarafından takip edilerek beraatle sonuçlandırılmıştır.

Bu kısımda şu hususun açıklanmasında ve belirtilmesinde fayda vardır: Zonguldak il teşkilâtı üç eylemde demokratik devrimci elemanlarla birlikte çalışmış ve şunu görmüştür: MDD'ciler, disiplinli eylem yürütemezler, bireysel belirlenme ve kahraman olma isterilerinden kurtulamazlar ve eylemi kendi içinde bulundukları anlık süre içinde düşünüp, kendilerinden sonra ne olursa olsun zihniyetiyle hareket ederler. Ve değil cephe kurmak, en yakın unsurları bile kısa zamanda karşıya iterler. Kendi eylemlerimiz arasında milli demokratikçilerin bu küçük burjuva kaprislerini tatmin için güç ve vakit ayıramıyacağımızdan, bir daha onlarla birlikte, bir eylemde bulunmamağa karar verdik.

GAZETELER

Bu dönemde yayınlanan hemen hemen bütün Sömürücüye Yumruk sayıları hakkında (Türk Ceza Kanunun 312 ve 142/1. maddeleri gereğince) müteaddit tahkikat ve davalar açılmıştır. Ayrıca gazeteyi dağıtan arkadaşlarımız bir çok kereler karakollara alınmış, tutuklanmış ve hapis kalmışlardır.

HUKUK BÜROSU ÇALIŞMALARI

Son bir yıl içinde mahkemece tevkif edilerek tutuklananların sayısı 33 ve toplam tutuklu kalınan gün sayısı 509 dur. Tutuklamalar sırasında hukuk bürosu yoğun olarak çalışmıştır. Her olayda en seri ve kesin biçimde müdahalesini yapmıştır. Tutuklananlardan: Vietnam eyleminde bir kişinin 1, altı kişinin 5 günde, Karabük de gazete dağıtımından tutuklanan yirmiüç kişinin 19 günde, 26. sayının yazılarından tutuklanan sorumlu müdürün 30 günde ve 28. sayının dağıtımında Devrek de tutuklanan iki elemanın 5 günde tahliye edilmelerini sağlamıştır.

Bu çalışmalar için üç def'a bilirkişi raporu alınmış, Ankara ve İstanbul da üniversite hukuk çevreleriyle ilişki kurulmuştu.

Hukuk Bürosu bir yandan bu çalışmaları yaparken, öte yandan demokratik hakları geliştirme eylemlerine girişmiştir. Gazete dağıtımına engel olan ve hatta fiili tecavüzlerde bulunan işyeri bekçileri ve sarı sendikacılar hakkında kanuni yollara başvurmuş ve tazminat davaları açmıştır. Ayrıca, Anayasanın tanıdığı demokratik hakların kullanılmasını engellemek istiyen merciler hakkında, kanuni yollara başvurmak üzere harekete geçmiştir.

Son olarak: Anayasa ve diğer kanunların ilgili hükümleri ile bu maddelerin nasıl yorumlanabileceği hakkında hukuk profesörlerinin verdikleri raporlar ve gazetenin son iki sayısı, bir BASIN BÜLTENİ ile birlikte, ilimiz dahilindeki bütün hakim ve savcılara ve ilgili mercilere gönderilmiştir.

Bu eylemlerimiz göstermiştir ki: partimizin normal çalışmaları sırasında, karşı güçlerin saldırı ve baskılarını kanun yolundan karşılamak için (Genel Merkez bünyesinde veya bölgelerde) bir HUKUK BÜROSU kurulması gereklidir. Bu büro yalnız hukukçulardan kurulmamalı, aynı zamanda militan kadrosuna da sahip olmalıdır. Bir olayda, seri istihbarat, acele müdahale, önceden hazırlanmış talimat ve gerekli malzeme ile militanlara yardımcı olmalı, onların şaşkınlığa düşmeleri önlenmelidir. Üstelik böylesine bir çalışma, eylemin cephesindeki militanlara güven ve moral verecek, partiye olan inançlarını arttıracaktır.

PARTi iÇl iDEOLOJiK MÜCADELE

Partimiz, son senelerde çeşitli gurupların ideolojik mücadelelerine sahne olmuştur. «Kitle» niteliğinden «Sınıf» niteliğine geçmesi sürecinde bu buhranlı mücadeleler «PARTİ» için olagandır. Ne varki, çeşitli küçük burjuva akımlarının Parti içi mücadelede yer alması, Teorik eğitimden yoksun, kendiliğinden iyi nitelikleri olan bir çok elemanları yanlış yollara sevk etmiştir. Ayrıca, Dünya Sosyalist hareketindeki «İki Çizgi»de bu durumlara etken olmuştur.

Zonguldak İl Teşkilâtı, bütün bu dağınıklık içinde daima «Bilimsel Sosyalizmin» gösterdiği çizgiye sadık kalmıştır. Ve her yerde bu çizgi dışında kalan küçük burjuva akımları ile mücadele etmiştir.

1968 yılında Beşiktaş ilçe kongresinde yaptığı konuşma ile Sosyalizm'den ayrılma emareleri gösteren o zamanki genel başkan M. Ali Aybar'a karşı, ilk Parti içi mücadele bayrağını açan «Zonguldak İl Teşkilâtı» olmuştur. Ve, bugünün «keskin devrimci» geçinen kişileri bizleri O zaman Partiye dinamit koymakla itham etmişlerdir.

3. BÜYÜK KONGREDE ZONGULDAK İL TEŞKİLÂTI.

Delegeler arasında, çok az kişinin desteği alınmasına rağmen, muhalefet saflarında yer alınmıştır. Yapılan konuşmalarda Türkiye İşçi Partisinin durumu ortaya konulmuş, M. Ali Aybar'ın Sosyalizm anlayışından yoksun olduğu anlatılmıştır. Başarı ile neticelenmiyen Kongre sonrası, İl Teşkilâtını fesh etmek için yapılan teşebbüsler netice vermemiştir. Tam bir birlik içinde çalışan teşkilât, bütün hücumları göğüslemiştir. (O zamanki Genel Merkez tarafından yapılan soruşturmalar, en adi burjuva politikasına bile sığmayacak biçimdeydi.)

2. OLAĞAN ÜSTÜ KONGREDE ZONGULDAK İL TEŞKİLÂTI.

Olağan üstü kongre haberini alan İl Teşkilâtı, üyeleri ile birlikte büyük bir toplantı yapmış ve aşağıdaki kararı almıştır.

«.. Genel Başkan M. Ali Aybar tutum, söz ve davranışlarıyla Sosyalizmden sapmıştır. Yanına aldığı Sendika ağalarıyla Sosyalist bir eylemde bulunmasına imkân kalmamıştır. Zonguldak teş-

kilâtı bu kadronun görevden uzaklaştırılması için çalışmayı tarihi bir görev bilmektedir. 22.12.1968 karar numarası 8»

Olağan üstü kongrede yapılan mücadeleye bütün gücüyle katılan Zonguldak delegeleri, M. Ali Aybar'ın başkanlıktan niçin uzaklaşması gerektiğini bir daha kesin olarak belirtmişlerdir. Ayrıca, Sömürücüye Yumruk gazetesinin Teşkilât özel sayısı çıkartılarak, Aybar'ın «Teorik» hataları ortaya konulmuştur.

Olağan üstü kongrede tekrar seçilen M. Ali Aybar bütün felsefesini seçime dayadığından, seçimde alınan mağlubiyet O'nu Genel Başkanlıktan istifaya zorlamıştır.

Bu arada, Parti içinde, Aybar'ın düşünme biçiminde olanların yeni bir alternatif aradıkları görülmüştür. Parti dışında eski hapishane hatıraları ile öğünen kişilerin, Parti yıkıcılığına çıkması ve birde teorik kılıf bulma çabaları, Partimizin toparlanma çalışmalarına engel olmuştur. Bunlara karşı kesif bir ideolojik mücadele açılmışsada, Partinin eskiden kalan kadroları tam bilinçlenmediği için, yer yer etkili olmuşlardır. Aybar'ın toprak ve özgürlük çağrıları bunlarında dilinde çam sakızı olmuştur. Köylüyü esas güç olarak iki tarafın da kabul etmesi, meselenin özünde birleştiklerini ortaya koymaktadır. Nitekim, Aybarın kuvvetli oldukları illerde bu MDD'lerin kuvvet kazanması raslantı değildir. Son seçimlerde Aybar'ın liste başı olduğunu düşünürsek kısa zamanda MDD'lerin niçin İstanbul'da kuvvet kazandığını rahatlıkla anlayabiliriz.

M.D.D. VE ZONGULDAK İL TEŞKİLÂTI.

Bu arada, programlanmış çalışmalarını sürdüren Zonguldak İl teşkilâtı, Karadeniz, Ereğli İlçe teşkilâtı ile sıkı rabıtalarını sürdürmemenin cezasını çekti. İlçe teşkilâtındaki elemanların, MDD'lerin etkisinde kalması çok gecikmedi. Uzun bir zaman, tek tük kişilerin M.D.D. Stratejisini benimsemesine önem verilmedi. Bu büyük bir hata idi. Nitekim, İlçe kongresini kaybedince mesele bütün vehâmeti ile ortaya çıktı. Ayrıca, ilçe başkanının bunun üzerinde çok durmaması, İl teşkilâtını yanıltan bir faktördü. Yapılacak iş, ilçe içinde kesif bir mücadeleye girmekti. (İlçe teşkilâtındaki MDD'ci küçük burjuva teorisyenlerinin çıkarttıkları «Çıkış» dergisi, kapatıldı.)

Yaz boyunca İl teşkilâtının çalışmaları devam etti. Ulus'da yapılan mitingden dönen elemanlarımız, İl merkezinde, Zonguldak'a «tartışmaya» gelmiş bulunan MDD'lerle karşılaştı. Kendilerine söz

verilmeyeceğini hesaba katmamış bulunan bu MDD'ler, laf ebeliği ile etrafa tesir edeceklerini zannediyorlardı.

Zonguldak'da eyleme iştirâk etmiyenlere, söz hakkı verilmeyeceğini de bilmiyorlardı. Kendilerine hep beraber «Sömürücüye Yumruk» gazetesinin maden işçilerine dağıtılması gerektiği söylendiği zaman, «Yorgunuz» deyip eylemden KAÇTILAR.

Gazete dağıtımı sırasında yakalanan arkadaşlarla meşgul olunurken, MDD'ler konuşalım, tartışalım diye bar bar bağırıyorlardı, Parti içinde.

Parti içi tartışmalarının gerekli kurullarda ve zamanında (yapılacak işler varken, küçük burjuva züppeliği içinde parti tartışması olmaz.) yapılabileceği, Zonguldak il teşkilâtının hiç bir yere benzemediği anlatıldı. Ve tartışmayı kestik.

Yapılan eylemin, ertesi günkü eleştiri toplantısında, bu MDD'ler olayla hiç alakası olmadığı halde gene konuşmalara burunlarını soktular. Gerekli cevapları alan bu anarşist sürü, tatmin olmamış biçimde geri döndüler. Bu olaylardan sonra, haftalık yayın organlarında (Türk Solu sayı 88) «söz»le kendilerini tatmin etmek için bir yığın yalan yazdılar. Bizleri, «bilinçli hain, emperyalizm ajanları, provaktörler» olarak suçluyorlardı. Ve ilâve etmişlerdi:.. «Fakat perde proleter sosyalistlerin zaferi ile kapanacaktır. Bütün bunları yaşayan kişiler olarak bizde göreceğiz, sizde.»

İşte şimdi cevap veriyoruz. Aradan uzun zaman geçmedi. Bizde yaşıyoruz, onlarda. Büyük devrimci lafların ardına gizlemeye çalıştıkları kişilikleri apaçıktır.

İşte cevabımız: «Partiye yaptıkları son saldırı, kimlerin bilinçli hain ve ajan olduğunu göstermiştir.»

Teori olarak da hiç birşeyden haberleri olmadığı, il kongremizde anlaşılmıştır. Biz iddia ediyoruz ki: «MDD'ler, bırakın Sosyalist devrimi, bilimsel sosyalizmi, kendilerine rehber edindikleri Milli Demokratik Devrimi bile bilmemektedirler.»

Bunların Emperyalizm hakkında en ufak bilgileri bile yoktur.

18 Ocak 1970 günü yapılan il kongremizde, MDD benimseyen Karadeniz-Ereğli ilçe üyeleri ile birlikte Kırmızı Aydınlıktan gelen ve başlarında büyük teorisyenleride (!) bulunan bir gurup vardı. İl teşkilâtı, strateji tartışmaları için, kongreden evvel 4 saat süren bir oturum tertip etti. İki taraf fikirleri açıkça ortaya konacaktı.

Geniş bir şekilde anlatılan «Sosyalist Devrim Stratejisi»ne karşı tek bir kelime söyleyemediler.

MDD ait en ufak bir cümle söylemediler. Ancak bazı genel meselelere değinmekle yetindiler.

Onlar MDD'de esas gücün «Köylü» olduğu anlatılınca ayağa fırladılar ve bunun yanlış olduğunu, esas gücün «İşçi» olduğunu iddia ettiler. Ama, sonraları dergilerinde MDD anlatılınca, kimin doğru söylediğini anlamışlardır. Veya, Zonguldak İl Teşkilâtından öğrendiklerini sonradan dergilerine yazmışlardır. Ayrıca kitaplar asıllarından kendilerine okunduğunda birşey daha öğrendiler. Bu da, Kitapların yanlış ve eksik tercüme edilmemesinin gerekliliğidir.

Oturum sona ererken, başından beri boş gevezelikleri ile konuşmaya doyamayan MDD'ler hala «bize söz verilmedi» diye bağırmışlardır.

Kongre sırasında da MDD'ci üyeler nereden öğrendikleri belli olmayan «Proletarya terörünü» icab ederse kullanırız diye merkez yöneticilerine, küçük burjuva anarşist tavırlarını gösterdilerse de, derhal müdahale edilerek parti disiplini hatırlatılmıştır. Daha o zamanlar kongrelere saldırmıyorlardı. Sadece sözle üyeleri korkutmak istiyorlardı.

Kongrede başarı kazanamayarak Ankara'ya dönen MDD teorisyenleri, bu kongredeki konuşmalardan hiç bir suretle ne dergilerinde ne de başka yerde bahsetmek gücünü kendilerinde bulamadılar. (Küçük burjuva şartlanmaları özeleştiri yapmalarına engel oldu herhalde.)

Karadeniz-Ereğli İlçesiyle zayıflayan ilişkileri sağlamlaştırmak için İl den bir eleman görevlendirilmiş, ilçede yapılan eğitim toplantılarına katılması MDD'ci yöneticileri tedirgin etmiş ve bilahâre ilçeye yazılan 28.5.1970 tarihli mektupla «Teşkilât toplantılarının» yapılması ön görülmüştür. Maksat, ilçedeki üyelere meseleleri anlatmak, eylem birliği içinde stratejilerinin yanlışlığını koymak, pasifliğin kimlerde olduğunu ispatlamaktır. Teşkilâtların, her ayın ilk haftasında toplanarak, tesbit edilen gündem maddelerinin tartışılması, kabul edilmiştir. Ve Karadeniz-Ereğli ilçesi 14.6.1970 tarihinde ilçede yapılacak toplantının gündemini şöyle tesbit etmiştir.

1. Kamboçya saldırısının analiz ve Emperyalizmin Asya, Afrika ve Orta doğu politikası.
2. Türkiye'nin içinde bulunduğu buhran.
3. E.K.İ. toplu sözleşmesi.
4. Teklifler.

Toplantıya Ankara ve İstanbul'dan da MDD'lerin sözcüleri katılmışlardı. İl teşkilâtı olarak bunların tavırlarını çok iyi bildiğimizden gülümseyerek geçtik. Bunun üzerine, Karadeniz-Ereğli'sine gelişlerini izah etmeğe kalktılar. «Bilimsel anlamda bir tarihi tesadüf» eseri bulunuyorlarmış!

Bizler, (İl teşkilatı olarak) tartışmadan asla korkmayız. Çünkü, Bilimsel Sosyalizmin silahıyla techiz edilmişizdir. Kitaplardaki cümleleri ezberlemek yerine o kitabın özünü içermeği yeğ tutmuşuzdur.

Bu çerçeve içinde gündemin ilk maddesinde söz alan il sekreteri, evvelden arşivlenmiş olan ve konuyla alakalı bütün olayları ihtiva eden dosyayı ortaya koyarak konuşmuştur. «Emperyalizmi Türkiye'de sınıfsal temeline oturtmak gerekir. Emperyalizmi 6. filo ve üstler meselesi olarak, ekonomik temelinden yoksun göstermek yanlıştır. Dünyada en büyük çelişki ezilen halklarla emperyalist ülkeler arasında değildir. Asıl çelişki Sosyalist ülkelerle emperyalist ülkeler arasındadır. Dünyanın en büyük Sosyalist devletini revizyonist, Sosyal Emperyalist olarak nitelendirmek ancak Amerikan Propagandasının işine yarar. Orta Doğu için «Halk savaşını» tek çıkar yol olarak göstermek büyük devrimci lafların arkasına gizlenmekten başka birşey değildir' Orta doğuda Sovyetlerin rolünü kabul etmemek yanlıştır. «Emperyalizmin silahı 6. filoya karşı büyük bir filo ve Amerikan ajanı İsrail uçaklarına karşı sam 3 ve 2 füzeleri yerleştirilerek, Sovyetler tarafından Amerikan emperyalizminin aleyhine orta doğuda bir denge sağlanmıştır. Bunun için orta doğuda üçüncü dünya harbinin veya sürekli bir harbin çıkması uzun müddet mümkün değildir. Halk savaşı Orta Doğu için imkânsızdır.»

Uzak Doğu meselesinde, Amerika'nın Kamboçya'ya saldırısındaki Ekonomik nedenleri açıklamıştır. «Eğer Amerika Ekonomik yapısını değiştirmeğe karar verirse (harp sanayini kısıtlarsa) önemli bir işsizlik olabileceği yüzde yüzdür. Harp sanayine devam ederse ilerde daha kötü şartlara gireceğinden, bugünkü işsizliği göze alıp Kamboçya'dan askerlerini çekecektir. Ve yeni tedbirler düşünecektir.» Nitekim olaylardan bir müddet sonra, Nixon «Barış Ekonomisi» sloganı altında yeni politikasını açıklamış ve Kamboçya'dan askerleri çekmiştir.

Söz alan MDD'ler ise Emperyalizmi halâ 19 cu yüzyıl biçiminde

görmekte israr etmişler genel birkaç söz dışında hiç bir şey söyleyememişlerdir. Kitaplardan ezberlediklerini gene papağan gibi naklederek, sunduğumuz belgeleri «Burjuva kaynaklarından yararlanma» olarak red etmişlersede, emperyalizm hakkında bazı bilgileri bir Amerikan gazetesinden pasajlar alarak okumaları çok ilginç olmuştur. (Samimiyetsizlik bu kadar olur.)

Gündemin ikinci maddesinde, İl teşkilâtı sözcüsü İktidarın sınıf muhtevasında değişiklik olduğunu, sanayi burjuvazinin ittifaklarını gözden geçirdiğini ve yenileme çabalarına girdiğini, A.P. deki buhranın bunun neticesi olduğunu, söyleyerek geniş ve teferruatlı bilgi vermiştir.

Bu duruma hemen itiraz eden MDD'ler Türkiye'de devrimci şartların olgunlaştığını iddia ederek, teşkilâtı pasifist olarak suçlamışlardır. Türkiye hakkındaki konuşmalarıda bundan öteye gidememiş en ufak Ekonomik bir tahlilde bulunamamışlardır. Bu durum kendilerine hatırlatıldığından, bu defada «Ekonomistlikle» suçlamışlardır.

Toplu Sözleşme hakkında uzun bir izahat verildikten sonra teklifler maddesinde İl olarak programlanmış olan (bak Orman yazısı) Orman eylemi hakkında açıklama yapılarak, «Eylem birliği» teklif edilmiştir.

Bu teklif, eylem yapılmasını istemeyen MDD'ci ilçe yöneticileri tarafından derhal red edilerek «ilke birliği olmadan eylem birliği olamaz» denmiştir.

Zor bir duruma düşen MDD elemanlar marş söylemeye başlamışlardır. Kendilerine «marşla devrim mi yapacaksınız» diye sorulduğunda ortalığı karıştırmak istemişlerdir. Ne varki kuvvetli karşısında olduklarını görebilmişler ve ortalık yatışmıştır. Birdaha da toplantı yapılmamıştır.

Partinin eğitim çalışmaları içinde yaz tatilinde Zonguldak'a gelen, MDD benimsemiş Üniversiteli elemanlarla «Stratejide son gelişmeler ve Türkiye'de geçerli strateji» konusunda 4 hafta sürecek bir program yapıldı.

Tesbit edilen:

1. Partinin, kuruluşundan son olağan üstü kongreye kadar ki dönemi,

2. MDD Stratejisi,

a. Kırmızı aydınlık açısından

b. Mavi aydınlık açısından

3. Sosyalist devrim stratejisi,

konuları konuşulacak ve 4 ncü hafta (4 cü konu) Türkiye'de geçerli olan strateji hangisidir, tartışılacaktı.

(İlk toplantı 5 ağustos 1970 tarihinde yapıldı ve 43 kişi katıldı.)

İl de yapılan ilk toplantıda MDD'lerin söz almayışı (partili olmadıklarından Parti hakkında bilgileri yoktu.) normal karşılandı. Ancak, mesele başka bir yöne çekildiğinden, «İşçi Birliklerinin» kurulup kurulmaması tartışılmıştır.

MDD'ler İstanbul'da İşçi içinde yoğun bir çalışmaya girdiklerini ve bu maksatla «İşçi Birliklerini» kurduklarını anlatmışlardır.

İl teşkilâtı elemanları ise; İşçi birliklerinin ne ekonomik ne de siyasi mücadele amacı olmıyan teşekküller olduklarını izah ederek, kitaplardan, bu konuda yazılan yazılar okumuştur.

Ancak, gerek teorik gerekse pratik bakımından yapılan izahlar netice vermemiş, MDD'leri inandırmak mümkün olmamıştır.

İkinci toplantıda gündem MDD stratejisi olmasına rağmen, hiç bir MDD'ci eleman söz istememiştir. Bu defada MDD İl teşkilâtı elemanları tarafından anlatılmıştır. Karşılıklı konuşmalar ise bu elemanların MDD mi bilmedikleri ortaya çıkmıştır. Ve o zaman korkunç gerçek apaçık gözlerimizin önüne serilmiş oldu:

«MDD elemanlara heyecan veren bir kaç devrimci cümle dışında hiçbirşey öğretilmiyor. (Teorisyenleri ne biliyor ki militanları birşeyler bilsin.) MDD'ler genel olarak kafalarında hayal ettikleri «Devrimi» istemektedirler. Maceracılığa bunlar Bilimsel Sosyalizm demektedirler. Türk toplumu hakkında en ufak bir bilgileri yoktur. Günlük işleri red ederek, yerine büyük lafları kullanmak en büyük meziyetleridir.» Bunun için, MDD'lerle yapılan mücadele bir sınıf mücadelesidir. Karşı devrimcilerle olan mücadeledir.

Kendi aralarındaki ayrılıkları «Liderlik» mücadelesidir. Hepsini ayni kefeye koymak gerekir.

TOPLAYICILAR (KURULTAYCILAR) VE ZONGULDAK İL TEŞKİLÂTI.

Bu arada Sosyalist hareket içinde, kendilerini «toplayıcı» ilan ederek çıkan Küçük burjuva akımlarıda vardır. (ANT, PARTİZAN gibi) Bunlar ciddiye alınacak şeyler değildir. Kendilerini tatmin etmek büyük cümleler söylemeğe gayret eden fakat yüze göze bulaştırmaktan öteye gitmeyen hareketlerdir. Bazı elemanların bu yola sapmaları üzücüdür. Ve bunları doğru yola getirmek için çalışmak artık beyhudedir.

Son zamanlarda çıkan «Sosyalist Kurultay»dan maksat nedir?

Parti dışında kalan ve daha da kalacak olan küçük burjuva çığlıklarıdır bunlar. Küçük burjuva ideolojisi ile kendilerinin sosyalist hareket içinde bir kuvvet olduğunu zannederek PARTİYLE bir masaya oturmak cüretini göstermektedirler. Bunlara verilecek en büyük ders T.İ.P. 4 cü olağan KONGRESİDİR.

Bundan sonra Parti içinde ideolojik tartışma olmayacaktır. Küçük burjuva akımlar tasfiye olunacaktır. Parti bir bütündür. Her parçasından ayrı ses çıkmaz. İdeolojik çatışmalar Partiyi zayıflatır.

Hiç kimseye müsamaha gösterilmeyecektir. Partimizi kuvvetlendirmek demir bir disiplin altında burjuvaziye karşı mücadeleye hazırlamak önümüzdeki görevdir.

SENDİKALAR VE ZONGULDAK İL TEŞKİLÂTI.

Teşkilâtımızın, «PARTİ ve SENDİKALAR» ile İşçi ARİSTOKRASİSİ niteliği kazanmış olan SENDİKACILAR hakkındaki düşüncelerini belirten yazımızın metni aşağıdadır. (Bu yazı, 16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişinden sonra, Maden işçilerine dağıtılmak üzere gönderilmiş bulunan 739 adet DİSK gazetesini, Zonguldak'a gönderilmesinden sonra yazılmıştır.) (Ayrıca, şunuda belirtelim ki 16 Haziran olayları Sömürücüye Yumruk gazetesinde değerlendirilmiş ve bölgemiz İşçilerine dağıtılmıştır. Bak sömürücüye yumruk sayı 28.)

1. Yandaş örgüt durumunda olan sendikanın eylemini Partiye yaptırması (veya Parti teşkilâtının Sendika eylemini üstlenmesi) Sosyalist mücadele açısından yanlış bir harekettir.

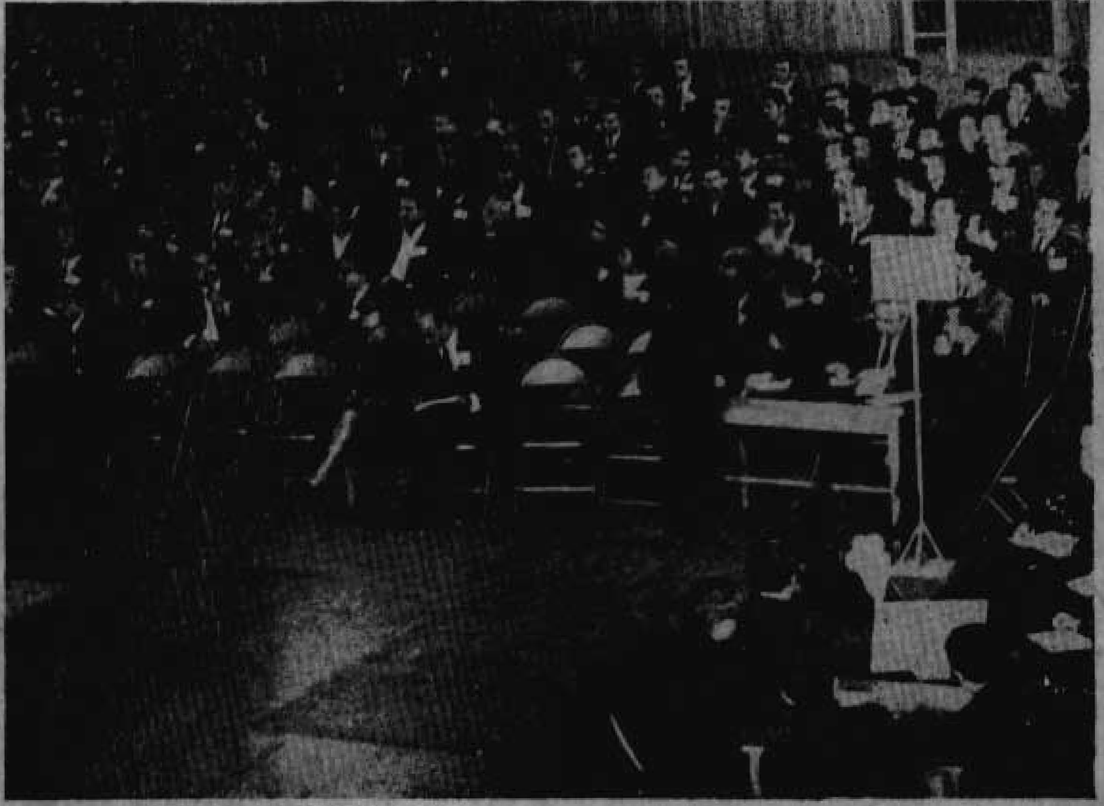
2. Gazetenizde T.İ.P. Merkez Yürütme Kurulu ve Genel Başkanının bildirilerine yer verilmediği halde (Sosyalist mücadele içinde niteliği açığa çıkmış ve il teşkilâtımız tarafından kendisine karşı mücadele edilmiş olan) M. Ali Aybar'ın gensoru önergesine yer verilmesi gazetenizin (bize göre) yanlış Politik çizgide olduğunu göstermektedir.

3. Kaldı ki, bu konuda İl teşkilâtımıza emir ve direktif verecek merci T.İ.P. Merkez Yürütme Kurulu ve Genel Başkanlığıdır. Bu mercilerden böyle bir direktif alınmadığı için, Parti disiplini açısından da gazetenizin dağıtılması uygun görülmemiştir.

4. Ancak, yayınınızdan haberdar olmak için ve istifade edebilmek için, çıkacak sayılarınızdan 5, 10 tane il teşkilâtımıza göndermenizi ricâ ederiz.

5 Türkiye İşçi sınıfının tarihinde, uzun yıllar nicesel birikimlerin en büyük ve en önemli patlaması olan 16 HAZİRAN GENEL DİRENİŞ hareketini, gazetenizle yanlış politik bir çizgiye ittiğinizi ve götürdüğünüzü eleştirmekde görevimizdir.

6. Bu gerekçelerle. gazeteniz Zonguldak Maden İşçilerine dağıtılmayarak geri gönderilmiş bulunmaktadır. Durumu bilgilerinize sunarız.

ÖNÜMÜZDEKİ KONGRENİN, PARTİMİZİN, İŞÇİ SINIFININ PARTİSİ OLMA YOLUNDAKİ İLK ADIM OLMASI GEREKTİĞİNE İNANIYORUZ.

FİATI 2,5 LİRA